

4. Ulusal

İSTANBUL
AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

**GENÇ DİŞ
HEKİMLERİ VE
ÖĞRENCİ
KONGRESİ**

**8-9
MAYIS
2026**

BİLDİRİ KİTABI

İstanbul
Aydın Üniversitesi
Halit Aydın Yerleşkesi

**T Blok
Kırmızı Salon**

*Florya
İstanbul*

**Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar**

İÇİNDEKİLER

DAVET	3
KURULLAR	4
BİLİMSEL PROGRAM	5
SPONSORLARIMIZ	6
SÖZLÜ BİLDİRİLER	7
POSTER BİLDİRİLER	32
İLETİŞİM	70

DAVET

Değerli Öğrencilerimiz,

08 – 09 Mayıs 2026 tarihinde düzenleyeceğimiz 4. Ulusal İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Genç Diş Hekimleri ve Öğrenci Kongresi'ne sizleri davet etmekten büyük mutluluk duyuyoruz. Sizlerin yoğun katılımıyla tamamlanan ilk üç kongrenin ardından dördüncü kongremizin de hem bilimsel hem de sosyal içeriklerle doyurucu bir kongre olması için hazırlıklarımız tüm hızıyla devam ediyor.

Artık gelenekselleşen kongremizde, alanında yetkin değerli konuşmacılar hem eğitim hayatınızda hem de mezuniyet sonrası meslek hayatınızda yol haritanız olacak olan çok değerli bilgileri paylaşarak tecrübelerini aktaracaklardır. Bilimsel programda, lisans ve lisansüstü öğrencilerin yaptıkları bilimsel çalışmaları sözlü ya da poster bildiri şeklinde sunarak tecrübe kazanabilecekleri bildiri oturumları mevcut olacaktır. Bildiriler, bilimsel kurul tarafından değerlendirilip en yüksek puan alan ilk üç sözlü bildiri ile ilk üç poster bildiri ödüllendirilecektir. Kongre programı ayrıca keyifli vakit geçireceğinize inandığımız bir sosyal programa sahiptir.

Organizasyon komitesi olarak sizlerle 08-09 Mayıs 2026 tarihlerinde keyifli bir kongre için bir arada olmayı arzu ediyoruz.

Görüşmek dileğiyle
Sevgilerimizle

Onursal Başkan

Prof. Dr. Mustafa AYDIN

Kongre Başkanları

Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN

Prof. Dr. Şeyda Hergüner SİSO

KURULLAR

Onursal Başkan

Prof. Dr. Mustafa AYDIN

Kongre Başkanları

Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN

Prof. Dr. Şeyda Hergüner SİSO

Organizasyon Komite Başkanı

Doç. Dr. Elçin BEDELOĞLU

Bilimsel Komite

Prof. Dr. Behçet EROL

Prof. Dr. Sabri Hasan MERİÇ

Prof. Dr. Dilara ARSLAN

Prof. Dr. Didem Öner ÖZDAŞ

Prof. Dr. Tolga YÜKSEL

Prof. Dr. Bilal YAŞA

Prof. Dr. Kerem KILIÇ

Prof. Dr. Erdem KILIÇ

Prof. Dr. Ali Murat KÖKAT

Doç. Dr. Edibe EGİL

Doç. Dr. Gizem ÇOLAKOĞLU

Doç. Dr. Işıl Kaya BÜYÜKBAYRAM

Dr. Sevgi ZORLU

Dr. Ahmet COŞKUN

Dr. Esra SOMTÜRK

Dr. Nuran BAYRAMOV

Dr. Ezgi Sıla TAŞKALDIRAN

Dr. Mehmet Ali ELÇİN

Sergi Komitesi

Doç. Dr. Cenker Zeki KOYUNCU

Arş. Gör. Elif ÇALIKKAYA

Arş. Gör. Hakkı Talha YILDIZ

Teknik Komitesi

Doç. Dr. Elçin BEDELOĞLU

Dt. Cihat ÇETİN

Asya Ecesu AYDIN

Deren Su DEMİR

Sude ULUKÖY

Akasya DÜBEK

Hazar Hüseyin BULUT

Hakkı KARA

Mali Komitesi

Prof. Dr. Didem Öner ÖZDAŞ

Prof. Dr. Dilara ARSLAN

BİLİMSEL PROGRAM

08 Mayıs 2026, Cuma

14:00-18:00

Sözlü ve Poster Bildiri Sunumları (D Blok Turuncu Salon)

KURSLAR

16:00 / Temel İmplantoloji Kursu - **Doç. Dr. Elçin Bedeloğlu** (L Blok Kat -2)

16:00 / Periodontolojide ve İmplantolojide Temel Dikiş Teknikleri ve Materyaller - **Doç. Dr. Cenker Zeki Koyuncuoğlu & Dr. Ayşegül Erten Tayşi** (R Blok Kat 2)

WORKSHOPS

16:00 / Vakalar Eşliğinde Endodontide KIBT Pratiği - **Doç. Dr. Işıl Kaya Büyükbayram & Doç. Dr. Gizem Çolakoğlu** (D Blok Kat 2)

16:00 / İmplant Yerleşiminde Dijital İş Akışı: Protetik Odaklı Yaklaşım - **Dr. Öğr. Üyesi Sina Saygılı** (T Blok Kat -2)

09 Mayıs 2026, Cumartesi

09:00-09:05 Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı

09:05-09:30 Açılış

09:30-10:00 Misafir Konuşmacı (Stand Up) - **Dt. Serdar Sıralar**

10:00-10:40 Protetik Diş Hekimliğinde Dijital Uygulamalar - **Prof. Dr. Ali Murat Kökat**

10:40-11:00 Kahve Molası

11:00-11:40 Günümüz Diş Hekimliği: Kolaylaştı mı, Karmaşıklaştı mı? - **Prof. Dr. Erdem Kılıç & Prof. Dr. Kerem Kılıç**

11:40-12:20 Çocuk Odaklı Çalışan Sağlık Profesyonelleri için Travmasız Hasta Bakma Rehberi - **Dr. Ahmet Coşkun**

12:20-14:00 Öğle Yemeği

14:00-14:40 Lazer Destekli Endodontik Tedavi: Gelenekten Geleceğe Minimalizm - **Prof. Dr. Taha Özyürek**

14:40-15:20 Gülüş Tasarımında Kompozit Laminaların Sınırları ve Püf Noktaları - **Prof. Dr. Bilal Yaşa**

15:20-15:40 Kahve Molası

15:40-16:20 Diş Hekimliğinde Botulinum Toksin: Klinik Uygulamalar, Yetkiler, Sınırlar ve Sorumluluklar - **Dr. Öğr. Üyesi Tuba Develi**

16:20-17:00 Komplikasyonsuz İmplantoloji. Hayal mi Gerçek mi? - **Doç. Dr. Cenker Zeki Koyuncuoğlu**

17:00-17:30 Plaket ve Ödül Takdim Töreni / Kapanış

AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI UYGULAMA VE
ARAŞTIRMA MERKEZİ

4. Ulusal

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE
ÖĞRENCİ KONGRESİ

PLATİN SPONSORLARIMIZ

camlog

agS
medikal

SH
SHARIFI
DİŞ

COFFEE
FACTORY

BRONZ SPONSORLARIMIZ

BEGO

straumann

STANT SPONSORLARIMIZ

ONUR DİŞ DEPOSU

Drogsan
Sağlığa Saygı

BioPort

LISTERINE

GÜNEY DİŞ
En iyi diş hekimliği deneyimini kazanın...

BOĞAZİÇİ
diş deposu

ULTRADENT
PRODUCTS, INC.

merkezdiş
MALZEMELERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

ufuk diş deposu

PIRAMİT DENTAL

solventum | TOPCU
DENTAL

TRIADENT®

Rapident

pearldent

3S
medikal

SANTE DENTAL

THE
BAKER WAY

ALFA
DENTAL
GROUP

DUS
TIME
Kazandı...

NL

Meeting - Incentive - Congress - Events

4. *Musal*

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE ÖĞRENCİ KONGRESİ

Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar

SÖZLÜ BİLDİRİLER

8 Mayıs 2026, Cuma

14:00-16:00

D Blok Turuncu Salon
SÖZLÜ SUNUM OTURUMU

SS1

DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ AĞIZ HİJYENİ ARAÇLARININ ENDİKASYONUNU DOĞRU BİLİYOR MU? EĞİTİM SEMİNERİ ÖNCESİ-SONRASI BİLGİ DÜZEYİ DEĞİŞİMİ
Ezgi Sıla TAŞKALDIRAN, Gizem UÇAK, Dilek MAMAKLIOĞLU

SS2

YAPAY ZEKÂ TABANLI SOHBET ROBOTLARININ DİŞ HEKİMLİĞİNDE UZMANLIK SINAVI (DUS) PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ SORULARINI YANITLAMA PERFORMANSLARININ KARŞILAŞTIRMALI DEĞERLENDİRİLMESİ
Bülent Kadir TARTUK

SS3

DENTAL TEDAVİ İÇİN BAŞVURAN HASTALARDA BİTKİSEL ÜRÜN KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUM VE DAVRANIŞLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Birdal AYKUT, Salih GÜMRÜ, Emine UYSAL, Elif Şevval TUNÇ, Furkan Emre PATAN, Birsay GÜMRÜ

SS4

MRONJ HASTALARDA GÖRÜLME SIKLIĞI VE FARKLI TEDAVİ YÖNTEMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Jale VEYSOVA, Vüqar QURBANOV, Rauf CEFEROV, Nübar TATAROVA, Cemile ABBASOVA, Aqşin REHİMLİ

SS5

DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ ARASINDA ELEKTRONİK SİGARA KULLANIMI VE BİLGİ DÜZEYİ: KESİTSEL BİR ÇALIŞMA

Lean DARVAZEH

SS6

PERIODONTOLOJİDE PLATELETEN ZENGİN FİBRİN ARAŞTIRMALARININ BIBLIYOMETRİK İNCELEMESİ

Gökhan Ercan KIRAN, Dilek MAMAKLIOĞLU, Elif İlke CEBESÖY

SS7

SELLA TURCICA KÖPRÜLEŞMESİ İLE DENTAL İMPAKSİYON VE YER DARLIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN RETROSPEKTİF RADYOGRAFİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Burak GÖVCECİK, Elçin BEDELOĞLU

SS8

DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN FAKÜLTE ÖNCESİ BEKLENTİLERİ İLE PREKLİNİK EĞİTİM SÜRECİNDEKİ DENEYİMLERİNİN UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sahar ZONOUZIMOTLAGH, Ayşe AVŞAROĞLU, Didem Öner ÖZDAŞ

SS9

ORBITA BLOW-OUT KIRIKLARININ KLİNİK DEĞERLENDİRİLMESİ VE TEDAVİ SONUÇLARI

Nübar TATAROVA, Vügar GURBANOV, Rauf CEFEROV, Jale VEYSOVA, Cemile ABBASOVA, Ağşin REHİMLİ

SS10

ODONTOJENİK KİSTLERDE BÜYÜK HACİMLİ LEZYONLARIN TEDAVİSİNDE

MARSUPIALİZASYON YÖNTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ağşin REHİMLİ, Vuqar QURBANOV, Cemile ABBASOVA, Nübar TATAROVA, Jale VEYSOVA, Rauf CEFEROV

SS11

ANTERİOR ESTETİK BÖLGEDE İMMEDİAT İMPLANTASYON VE OTOJEN KRON İLE GEÇİCİ
RESTORASYON: 12 AYLIK PEMBE ESTETİK SKOR DEĞİŞİMİNİN RETROSPEKTİF
DEĞERLENDİRMESİ

Burak ÖZTÜRK

SS12

GÖMÜLÜ DİŞ ÇEKİMİ VE CERRAHİ İŞLEMLER ÖNCESİ HASTA BİLGİLENDİRME VİDEOSUNUN
ANKSİYETE DÜZEYİ ÜZERİNDE ETKİSİ

İrem KURTINI, Elçin BEDELOĞLU

SS13

MODERN SUBPERİOSTAL İMPLANT UYGULAMALARI: GÜNCEL DİJİTAL İŞ AKIŞI VE KLİNİK
PROTOKOLLER

Cihat ÇETİN

SS1

**DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ AĞIZ HİJYENİ ARAÇLARININ
ENDİKASYONUNU DOĞRU BİLİYOR MU? EĞİTİM SEMİNERİ ÖNCESİ-
SONRASI BİLGİ DÜZEYİ DEĞİŞİMİ**

Ezgi Sıla TAŞKALDIRAN, Gizem UÇAK, Dilek MAMAKLIOĞLU

İstanbul Aydın Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Koruyucu diş hekimliği uygulamalarında, etkili plak kontrolünün sağlanmasında ağız hijyeni araçlarının bireysel ağız bakım gereksinimlerine uygun şekilde seçilmesi ve doğru endikasyonla önerilmesi önem taşımaktadır. Bu çalışmada, farklı sınıflardaki diş hekimliği öğrencilerinin ağız hijyeni araçlarına ilişkin bilgi düzeylerinin eğitim semineri öncesi ve sonrası karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğrenim gören 3. ve 4. sınıf öğrencileri (n=61) dahil edildi. Katılımcılara "Ağız bakım ürünleri ve kullanımları" konulu eğitim semineri öncesinde (EÖ) ve eğitimin hemen sonrasında (ES) 10 soruluk anket formu uygulandı; ayrıca katılımcılardan eğitimi ne kadar faydalı bulduklarına dair 0-5 arasında değerlendirmeleri istendi. EÖ ve ES verilen yanıtlar ki kare testiyle karşılaştırılarak analiz edildi. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Ağız hijyeni araçlarının klinik endikasyonlarını içeren sorularda ES doğru yanıt oranları anlamlı düzeyde yükseldi ($p < 0.05$); yalnızca furkasyon bölgesini içeren klinik senaryo sorusunun doğru yanıt oranında EÖ ve ES arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p = 0.17$). Sınıflar arası karşılaştırmada grup dağılımının dengesiz olması nedeniyle anlamlı bir farklılık gösterilemedi.

Sonuç: Bulgular, kısa süreli ve yapılandırılmış bir eğitimin ağız hijyeni araçları ve kullanım endikasyonlarına ilişkin bilgi düzeyini artırabildiğini göstermektedir. Diş hekimliği öğrencilerinin bu araçları doğru tanıması ve uygun şekilde önerebilmesi, gelecekte verecekleri koruyucu ağız bakımı eğitiminin niteliği açısından önem taşımaktadır. Bu nedenle, lisans eğitiminde ağız hijyeni araçlarına yönelik yapılandırılmış eğitimlerin güçlendirilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ağız hijyeni, diş hekimliği eğitimi, bilgi düzeyi, koruyucu diş hekimliği

OP1

DO DENTAL STUDENTS KNOW THE INDICATIONS FOR ORAL HYGIENE AIDS CORRECTLY? CHANGE IN KNOWLEDGE LEVELS BEFORE AND AFTER THE EDUCATIONAL SEMINAR

Ezgi Sıla Taşkaldıran, Gizem Uçak, Dilek Mamaklıoğlu

Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, İstanbul Aydın University, İstanbul

Aim: In preventive dentistry practices, it is important to select oral hygiene aids according to individuals' oral care needs and to recommend them with the correct indication in order to ensure effective plaque control. This study aimed to compare the knowledge levels of dental students from different academic years regarding oral hygiene aids before and after an educational seminar.

Materials and Methods: Third- and fourth-year dental students (n=61) at Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry were included in the study. A 10-item questionnaire on oral care products and their use was administered before and immediately after the educational seminar. Participants also rated the usefulness of the seminar on a scale of 0 to 5. Pre- and post-seminar responses were compared using the chi-square test. Statistical significance was set at $p<0.05$.

Results: In the questions involving the clinical indications of oral hygiene aids, the rate of correct answers after the seminar increased significantly ($p<0.05$); only for the clinical scenario question involving the furcation area was no significant difference found between the pre-seminar and post-seminar correct answer rates ($p=0.17$). In the comparison between academic years, no significant difference could be demonstrated due to the unbalanced distribution of the groups.

Conclusion: Short-term, structured training appears to improve knowledge of oral hygiene aids and their indications for use. Since dental students' ability to correctly identify and appropriately recommend these aids is important for the quality of future preventive oral care education, strengthening structured undergraduate training on oral hygiene aids may be beneficial.

Keywords: oral hygiene, dental education, knowledge level, preventive dentistry

SS2

**YAPAY ZEKÂ TABANLI SOHBET ROBOTLARININ DİŞ HEKİMLİĞİNDE
UZMANLIK SINAVI (DUS) PROTETİK DİŞ TEDAVİSİ SORULARINI
YANITLAMA PERFORMANSLARININ KARŞILAŞTIRMALI
DEĞERLENDİRİLMESİ**

Bülent Kadir TARTUK

Bingöl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bingöl

Amaç: Bu çalışma, ChatGPT, Gemini, Copilot ve DeepSeek tabanlı büyük dil modellerinin, Diş Hekimliğinde Uzmanlık Sınavı (DUS) kapsamında yer alan protetik diş tedavisi sorularını yanıtlama performanslarını karşılaştırmalı olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, 2012–2021 yılları arasında uygulanmış DUS sınavlarından görsel içerikli ve iptal edilen sorular dışlanarak toplam 126 protetik diş tedavisi sorusu dâhil edilmiştir. Sorular, bilgi temelli (n=105) ve vaka temelli (n=21) olarak sınıflandırılmış; ayrıca konu alanlarına göre sabit, hareketli ve implant destekli protez soruları şeklinde kategorize edilmiştir. Veriler, tekrarlı ölçüm yapısını dikkate alan genelleştirilmiş tahmin denklemleri modeli ile analiz edilmiş; modeller arası farklılıklar Bonferroni düzeltmeli post-hoc testler ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen tüm chatbot modelleri %80'in üzerinde genel doğruluk oranına ulaşmıştır (ChatGPT: %85,71; Copilot: %83,33; Gemini: %81,75; DeepSeek: %80,16). Modellerin genel başarı oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p = 0,619$). Tüm modeller, bilgi temelli sorularda vaka temelli sorulara kıyasla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek performans sergilemiştir ($p < 0,05$). Konu alanına göre yapılan analizde, implant destekli protez sorularındaki başarı oranının sabit ve hareketli protez sorularına göre anlamlı düzeyde düşük olduğu görülmüştür ($p < 0,05$). Sınav yılları ile modellerin doğruluk oranları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($\chi^2 = 7,1$; $p = 0,62$).

Sonuç: İncelenen yapay zekâ modelleri, protetik diş tedavisi alanındaki uzmanlık sorularını yanıtlamada yüksek düzeyde başarı göstermiştir. Bu sistemler, diş hekimliği eğitiminde ve sınava hazırlık süreçlerinde destekleyici araçlar olarak potansiyel taşımaktadır. Bununla birlikte, özellikle klinik muhakeme gerektiren vaka temelli sorulardaki sınırlılıkları nedeniyle dikkatli ve eleştirel biçimde kullanılmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, Büyük dil modelleri, Protetik diş tedavisi, DUS, Diş hekimliği eğitimi

OP2

COMPARATIVE EVALUATION OF AI-BASED CHATBOTS IN ANSWERING PROSTHODONTIC QUESTIONS FROM THE TURKISH DENTAL SPECIALTY EXAM (DUS)

Bülent Kadir Tartuk

Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Bingöl University, Bingöl, Türkiye

Objective: This study comparatively evaluated the performance of large language models based on ChatGPT, Gemini, Copilot and DeepSeek in answering prosthodontic questions from the Turkish Dental Specialty Examination (DUS).

Materials and Methods: A total of 126 prosthodontic questions from DUS examinations conducted between 2012 and 2021 were included in the study after excluding visually based and canceled questions. The questions were classified as knowledge-based (n=105) and case-based (n=21). Additionally, they were categorized according to topic areas as fixed prosthodontics, removable prosthodontics and implant-supported prosthodontics. The data were analyzed using the generalized estimating equations model, which accounts for repeated measurements, and differences between models were evaluated using Bonferroni-corrected post hoc tests.

Results: All chatbot models included in this study achieved an overall accuracy rate above 80% (ChatGPT: 85.71%; Copilot: 83.33%; Gemini: 81.75%; DeepSeek: 80.16%). No statistically significant difference was observed among the models in terms of overall performance ($p = 0.619$). All models demonstrated significantly higher performance on knowledge-based questions than on case-based questions ($p < 0.05$). Topic-based analysis revealed that the accuracy rate for implant-supported prosthodontic questions was significantly lower than that for fixed-and removable prosthodontic questions ($p < 0.05$). No significant relationship was found between examination years and the accuracy rates of the models ($\chi^2 = 7.1$; $p = 0.62$).

Conclusion: The examined artificial intelligence models demonstrated a high level of accuracy in answering prosthodontic specialty questions. These systems have the potential to serve as supportive tools in dental education and examination preparation processes. However, owing to their limitations in questions requiring clinical reasoning, particularly case-based questions, their use should be approached cautiously and critically.

Keywords: Artificial intelligence, Large language models, Prosthodontics, DUS, Dental education

SS3

DENTAL TEDAVİ İÇİN BAŞVURAN HASTALARDA BİTKİSEL ÜRÜN KULLANIMINA İLİŞKİN TUTUM VE DAVRANIŞLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Birdal AYKUT¹, Salih GÜMRÜ², Emine UYSAL¹, Elif Şevval TUNÇ¹, Furkan Emre PATAN¹,
Birsay GÜMRÜ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²Yeditepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada, dental tedavi için başvuran hastalarda tıbbi ve ağız-diş sağlığı amaçlı bitkisel ürün kullanım sıklığı, kullanım özellikleri, danışma davranışı ve tutumların değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Kesitsel tanımlayıcı çalışma, 15 Mart–15 Haziran 2025 tarihleri arasında Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran ≥ 18 yaş hastalarda yürütülmüştür. Veriler; sosyodemografik özellikler, tıbbi amaçlı ve ağız-diş sağlığına yönelik bitkisel ürün kullanımı (kullanım amacı, ürün, bilgi kaynağı, yarar/yan etki, danışma davranışı) ve tutum maddelerini içeren yapılandırılmış anket ile yüz yüze görüşmelerle toplanmıştır. İkili karşılaştırmalarda ki-kare ve Fisher's exact ki-kare testi, çok değişkenli analizde lojistik regresyon kullanılmıştır ($p < 0,05$).

Bulgular: Toplam 1000 katılımcı (ortalama yaş $36,85 \pm 13,28$; %60,9 kadın) çalışmaya dahil edilmiştir. Katılımcıların %30,7'si tıbbi amaçlarla, %21,4'ü ise ağız-diş sağlığı için bitkisel ürün kullandığını bildirmiştir. Tıbbi amaçlı kullanıcılar arasında en yaygın neden “vücut direncini artırma” (%75,6) olup en sık kullanılan ürünler ıhlamur (%52,4), nane-limon (%22,8) ve zencefildir (%22,5). Ağız-diş sağlığı için kullanıcılar arasında başlıca nedenler “diş ağrısı” (%45,8) ve “ağız kokusu” (%32,2) olup en sık kullanılan ürünler karanfil (%58,4) ve misvak (%15,9) olarak belirlenmiştir. Algılanan yarar yüksek (tıbbi: %91,9; ağız-diş: %83,6), yan etki düşük bulunmuştur (tıbbi: %2,0; ağız-diş: %2,8). Tıbbi amaçlı kullanıcıların %31,9'u kullanım öncesi hekim/eczacıya danışırken, ağız-diş sağlığı için kullananların yalnızca %8,4'ü diş hekimine danışmıştır. Çok değişkenli analizde, ağız-diş sağlığına yönelik kullanım; kadın cinsiyet (OR=1,45, %95 GA 1,049–2,009), daha yüksek eğitim düzeyi (üniversite: OR=1,99, %95 GA 1,196–3,295; lisanüstü: OR=3,28, %95 GA 1,570–6,840) ve daha düşük gelir düzeyi (genel $p=0,021$) ile bağımsız olarak ilişkili bulunmuştur.

Sonuç: Dental tedavi için başvuran hastalarda bitkisel ürün kullanımı yaygın olup algılanan yarar yüksek olmasına karşın özellikle ağız-diş sağlığı amacıyla kullanım öncesinde diş hekimine danışma oranı düşüktür. Anamnezde rutin bitkisel ürün sorgulanması ve kanıta dayalı danışmanlık hasta güvenliği açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: bitkisel ürün, tamamlayıcı tıp, ağız-diş sağlığı, tutum, davranış

SS4

MRONJ HASTALARDA GÖRÜLME SIKLIĞI VE FARKLI TEDAVİ YÖNTEMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Jale VEYSOVA, Vüqar QURBANOV, Rauf CEFEROV, Nübar TATAROVA, Cemile
ABBASOVA, Aqşin REHIMLI

Nahçıvan Devlet Üniversitesi, Nahçıvan

Amaç: Bu sunumun amacı, bifosfonat kullanımı ile ilişkili çene osteonekrozunun (MRONJ) tedavisinde platelet-rich fibrin (PRF) ve ozonoterapinin klinik etkilerini değerlendirmek; aynı zamanda hastalığın etiyolojisini, risk faktörlerini, klinik özelliklerini, tedavi yöntemlerini ve sonuçlarını ayrıntılı olarak ele almaktır. MRONJ, özellikle bifosfonat ve diğer antiyabsorbtif ilaçların uzun süreli kullanımı sonucunda çene kemiklerinde gelişen ve çoğunlukla diş çekimi gibi invaziv işlemler sonrası ortaya çıkan ciddi bir komplikasyondur.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, 2021–2026 yılları arasında kliniğimize MRONJ tanısı ile başvuran toplam 28 hasta incelenmiştir. Hastaların 17'si kadın, 11'i erkek olup; kadın hastaların 12'sinin meme kanseri, 5'inin mide kanseri, erkek hastaların ise 5'inin prostat kanseri nedeniyle bifosfonat tedavisi aldığı belirlenmiştir. Hastaların 21'i intravenöz, 6'sı ise oral yolla bifosfonat kullanmıştır. Osteonekroz 16 hastada üst çenede, 12 hastada alt çenede görülmüş; 23 hastada diş çekimi sonrası, 5 hastada ise implant çevresinde gelişmiştir. Hastalar uygulanan tedavi yöntemlerine göre üç gruba ayrılmıştır. Birinci grupta yer alan 12 hastada nekrotik kemik cerrahi olarak çıkarıldıktan sonra PRF uygulanmıştır. İkinci grupta bulunan 8 hastaya lokal ozonoterapi uygulanmıştır. Üçüncü grupta yer alan 8 hastada ise hem PRF hem de ozonoterapi birlikte uygulanmıştır.

Bulgular: Tedavi sonuçlarının değerlendirilmesi sonucunda, üst çenede yapılan operasyonlardan sonra 4 hastada, alt çenede yapılanlardan sonra ise 5 hastada tam iyileşme gözlenmiştir. Diğer hastalarda patolojik sürecin kronik seyir gösterdiği belirlenmiştir. Bununla birlikte, tüm gruplarda uygulanan tedavilerin nekrotik sürecin ilerlemesini durdurmada ve klinik durumun stabilizasyonunda olumlu etki sağladığı görülmüştür.

Sonuç:MRONJ nadir görülmesine rağmen, bifosfonat kullanan hastalarda ciddi komplikasyonlara yol açabilmektedir. PRF ve ozonoterapi, cerrahi debridman ile birlikte kullanıldığında destekleyici ve rejeneratif tedavi yöntemi olarak klinik iyileşmeyi artırabilir ve nekrotik sürecin ilerlemesini yavaşlatabilir. Bu nedenle, söz konusu yöntemler MRONJ yönetiminde hastanın yaşam kalitesini artırmaya yönelik önemli bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: MRONJ (İlaça Bağlı Çene Osteonekrozu), Bifosfonatlar, Platelet-Rich Fibrin (PRF), Ozonoterapi, Kemik Rejenerasyonu

OP4

THE INCIDENCE OF MRONJ IN PATIENTS AND COMPARISON OF DIFFERENT TREATMENT METHODS

Jala Veysova, Vugar Gurbanov, Nubar Tatarova, Jamila Abbasova, Agshin Rahimli, Rauf Jafarov

Nakhchivan State University, Department of Dentistry

Objective: This presentation aims to evaluate the clinical effects of platelet-rich fibrin (PRF) and ozone therapy in the management of medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) associated with bisphosphonate use, and to briefly review its etiology, risk factors, clinical features, treatment approaches, and outcomes.

Materials and Methods: A total of 28 MRONJ patients treated in our clinic between 2021 and 2026 were analyzed. of these, 17 were female and 11 male. Bisphosphonate therapy was administered for breast cancer (12), gastric cancer (5), and prostate cancer (5). Intravenous use was recorded in 21 patients and oral use in 6. Lesions were located in the maxilla (16) and mandible (12). The condition developed after tooth extraction in 23 patients and around implants in 5 patients. Patients were divided into three groups: surgical debridement + PRF (n=12), ozone therapy (n=8), and combined PRF + ozone therapy (n=8).

Results: Complete healing was observed in 9 patients (4 maxilla, 5 mandible), while the remaining cases showed a chronic but stable course. All treatment modalities contributed to halting disease progression and improving clinical stability.

Conclusion: Although MRONJ is rare, it is a serious complication of bisphosphonate therapy. PRF and ozone therapy, especially when combined with surgical treatment, may enhance healing and stabilize the disease, improving patient quality of life.

Keywords: bisphosphonates, medication-related osteonecrosis of the jaw, platelet-rich fibrin (PRF), ozone therapy, regenerative treatment

SS5

DİŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ ARASINDA ELEKTRONİK SİGARA KULLANIMI VE BİLGİ DÜZEYİ: KESİTSEL BİR ÇALIŞMA

Lean DARVAZEH

İstanbul Aydın Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Elektronik sigara (e-sigara) kullanımının giderek artması, bu ürünlerin potansiyel sistemik, oral ve periodontal etkilerine yönelik endişeleri artırmıştır. Geleceğin diş hekimleri olan öğrenciler, hasta eğitimi ve oral dokularda ortaya çıkan değişikliklerin erken tanısında önemli bir role sahiptir. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliği öğrencilerinin demografik özelliklerini, e-sigara kullanım alışkanlıklarını ve e-sigaranın sistemik, oral ve periodontal etkilerine ilişkin bilgi düzeylerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu kesitsel, anket temelli çalışma, diş hekimliği ve doktora öğrencileri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler, Google Forms aracılığıyla çevrim içi olarak toplanmıştır. Anket; demografik özellikler (uyruk, yaş, cinsiyet ve sınıf), e-sigara kullanım alışkanlıkları ve e-sigaranın sistemik, oral ve periodontal etkilerine ilişkin bilgi düzeyini değerlendiren bölümlerden oluşmaktadır. Toplam 212 katılımcı çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması $22,38 \pm 2,39$ olup, %61,3'ü kadındır. En geniş grubu 5. sınıf öğrencileri (%27,8) oluşturmaktadır. Katılımcıların %47,6'sı Türk vatandaşı, %52,4'ü ise uluslararası öğrencilerden oluşmaktadır. Katılımcıların %33,5'i e-sigara kullandığını bildirmiştir. E-sigara kullanıcıları arasında %66,1'i günlük kullanım bildirmiş olup, çoğunluğun kullanım süresi 1-4 yıl arasındadır. Nikotin düzeyine ilişkin farkındalığın sınırlı olduğu ve katılımcıların %31,1'inin kullandıkları nikotin miktarını bilmediği saptanmıştır. Kullanımın en yaygın nedeni daha hoş koku ve tat (%56) olarak belirlenmiştir. E-sigaranın sağlık üzerindeki etkilerine ilişkin bilgi düzeyinin genel olarak yüksek olduğu görülmüş; katılımcıların %90'ından fazlası kardiyovasküler, pulmoner ve periodontal olumsuz etkileri bildiğini ifade etmiştir. Ayrıca katılımcıların önemli bir kısmı e-sigara kullanımını oral mikrobiyomda değişiklik (%77,4), tükürük akışında azalma ve artmış çürük ile periodontal hastalık riski (%81) ile ilişkilendirmiştir. Bununla birlikte, katılımcıların yalnızca %23'ünün e-sigara satışının Türkiye'de yasal olmadığını doğru şekilde bildiği belirlenmiştir.

Sonuç: Diş hekimliği öğrencilerinin e-sigaranın sistemik, oral ve periodontal etkilerine ilişkin bilgi düzeylerinin genel olarak yüksek olduğu görülmektedir. Bununla birlikte, nikotin içeriği ve e-sigaraların yasal durumu konularında bilgi eksiklikleri bulunmaktadır. Gelecek çalışmalarda, e-sigaranın oral ve periodontal etkilerinin diş hekimliği eğitimindeki yerinin değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Elektronik Nikotin Dağıtım Sistemleri, Ağız Sağlığı, Periodontal Hastalıklar, Diş Hekimliği Öğrencileri, Sigara Kullanımı

OP5

KNOWLEDGE AND USE OF ELECTRONIC CIGARETTES AMONG DENTAL STUDENTS: A CROSS-SECTIONAL STUDY

Lean Darvazeh

Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Istanbul, Türkiye

The increasing use of electronic cigarettes (e-cigarettes) has raised concerns regarding their systemic, oral, and periodontal effects. As future dental professionals, dental students play a key role in patient education and early detection of related oral changes. This study aimed to assess their demographic characteristics, patterns of e-cigarette use, and knowledge of its systemic, oral, and periodontal effects.

Methods: A cross-sectional, questionnaire-based survey was conducted among dental students and postgraduate trainees. Data were collected online via Google Forms. The questionnaire included demographics (nationality, age, gender, academic year), e-cigarette use patterns, and knowledge of systemic, oral, and periodontal effects. A total of 212 participants completed the survey.

Results: The mean age was 22.38 ± 2.39 years, with 61.3% females and a predominance of 5th-year students (27.8%). The sample included Turkish (47.6%) and international (52.4%) students. Overall, 33.5% reported e-cigarette use. Among users, 66.1% reported daily use, with most using e-cigarettes for 1–4 years. Nicotine awareness was limited, as 31.1% were unsure of their nicotine concentration, and the main reason for use was a more pleasant smell and taste (56%).

Knowledge of health effects was generally high, with over 90% recognizing adverse cardiovascular, pulmonary, and periodontal outcomes. Participants also associated e-cigarette use with oral microbiome changes (77.4%), reduced salivary flow, increased caries and periodontal risk (81%), and increased bleeding on probing (60.8%). However, only 23% correctly identified that e-cigarette sales are illegal in Türkiye.

Conclusion: Dental students demonstrated high knowledge regarding the systemic, oral, and periodontal effects of e-cigarette use. However, limited awareness of nicotine content and legal status indicates gaps in specific areas. Future efforts should focus on incorporating these effects into dental education.

Keywords: Electronic Nicotine Delivery Systems, Periodontal Diseases, students, dental, smoking, oral health

SS6

PERIODONTOLOJİDE PLATELETTEN ZENGİN FIBRİN ARAŞTIRMALARININ BİBLİYOMETRİK İNCELEMESİ

Gökhan Ercan Kiran, Dilek Mamaklıoğlu, Elif Ilke Cebesoy

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 2006-2025 yılları arasında yayımlanmış plateletten zengin fibrin (PRF) ile ilgili periodontoloji alanındaki bilimsel yayınların bibliyometrik özelliklerini analiz ederek araştırma eğilimlerini, etkili katılımcıları belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: 2006–2025 yılları arasında yayımlanan PRF ile ilişkili makaleler, 28 Şubat 2026 tarihinde Web of Science Core Collection veri tabanında “PRF” ve “periodontology” anahtar kelimeleri kullanılarak taranmış ve yalnızca İngilizce dilindeki yayınlar dahil edilmiştir. İngilizce dili dışındaki yayınlar, implant yerleştirme ve kemik ogmentasyonu ile ilgili çalışmalar ile vaka raporları hariç tutulduktan sonra, toplam 423 makale analize dahil edilmiştir. Yayınlar; yıl, yazar, ülke, dergi, atıf sayısı ve anahtar kelimeler açısından bibliyometrik yöntemlerle analiz edilmiştir.

Bulgular: PRF ile ilgili yayın sayısının yıllar içinde artış gösterdiği belirlenmiştir. En sık kullanılan anahtar kelimeler arasında “plateletten zengin fibrin”, “periodontal rejenerasyon” ve “diş eti çekilmesi” yer almaktadır. Konuya ilişkin en fazla yayın yapan ülkeler sırasıyla Hindistan, Türkiye ve Çin olarak saptanmıştır. En fazla yayına sahip yazarlar Pradeep (13 yayın), Miron (12 yayın), Zhang (11 yayın) olarak belirlenmiştir. Atıf sayıları açısından öne çıkan yazarlar ise Fujioka (1327 atıf), Miron (1104 atıf) ve Zhang (1067 atıf) olmuştur. En fazla yayının yer aldığı dergiler ise Journal Of Periodontology (37 yayın), Clinical Oral Investigations (25 yayın) ve BMC Oral Health (17 yayın) olarak belirlenmiştir.

Sonuç: PRF, özellikle rejeneratif tedavilerde periodontolojide giderek artan bir öneme sahiptir. Bulgular, bu alanda araştırma ilgisinin artarak devam edeceğini göstermektedir. Mevcut çalışma, PRF’nin periodontolojideki kullanımına ilişkin yayınları kapsamlı biçimde inceleyerek, öne çıkan araştırma anahtar kelimelerini, en etkili yazarları, ülkeleri ve dergileri ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, PRF odaklı çalışmaların yıllar içinde artan bir görünürlük kazandığını ve yüksek atıf yoğunluğu değerleri ile dikkat çektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Plateletten zengin fibrin, bibliyometrik analiz, periodontoloji, periodontal rejenerasyon

OP6

**BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF PLATELET RICH FIBRIN RESEARCH IN
PERIODONTOLOGY**

Gökhan Ercan Kiran, Dilek Mamaklıoğlu, Elif Ilke Cebesoy

Istanbul Aydın Universtiy, Faculty Of Dentistry

Aim: The aim of this study was to analyze the bibliometric characteristics of scientific publications on platelet-rich fibrin (PRF) in the field of periodontology published between 2006 and 2025, and to identify research trends and key contributors.

Materials and Methods: Publications related to PRF published between 2006 and 2025 were retrieved from the Web of Science Core Collection database on February 28, 2026, using the keywords “PRF” and “periodontology,” and were limited to articles published in English. After excluding non-English publications, studies related to implant placement and bone augmentation, and case reports, a total of 423 articles were included in the analysis. The publications were analyzed bibliometrically in terms of year, authors, countries, journals, citation counts, and keywords.

Results: The number of publications on PRF demonstrated an increasing trend over time. The most frequently used keywords included “platelet-rich fibrin,” “periodontal regeneration,” and “gingival recession.” The countries with the highest number of publications were India, Türkiye, and China, respectively. The most productive authors were Pradeep (13 publications), Miron (12 publications), and Zhang (11 publications). In terms of citation counts, the most influential authors were Fujioka (1327 citations), Miron (1104 citations), and Zhang (1067 citations). The top three journals in terms of number of publications were Journal of Periodontology (37 publications), Clinical Oral Investigations (25 publications), and BMC Oral Health (17 publications). Conclusion This study provides a comprehensive bibliometric analysis of PRF-related publications in periodontology, identifying major research themes, leading authors, countries, and journals. The findings indicate that PRF-focused studies have gained increasing visibility over time and demonstrate notable citation impact within the literature.

Keywords: Platelet-rich fibrin, bibliometric analysis, periodontology, periodontal regeneration

SS7

SELLA TURCICA KÖPRÜLEŞMESİ İLE DENTAL İMPAKSIYON VE YER DARLIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN RETROSPEKTİF RADYOGRAFİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Burak GÖVCECİK, Elçin BEDELOĞLU

İstanbul Aydın Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, İstanbul

Amaç: Sella turcica köprüleşmesi (STK), interklinoid ligamentin kalsifikasyonu sonucu oluşan ve lateral sefalometrik radyografiler üzerinden değerlendirilebilen bir anatomik yapıdır. Sella turcica ile dental yapıların ortak embriyolojik kökene sahip olması, STK'nin çeşitli dental anomalilerle ilişkili olabileceğini düşündürmektedir. Bu çalışmanın amacı, sella turcica köprüleşmesi ile dental yer darlığı ve gömülü kanin veya premolar gibi dişler arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif radyografik çalışmada, ortodontik değerlendirme amacıyla çekilmiş lateral sefalometrik ve panoramik radyografileri bulunan toplam 50 hasta incelendi. Hastalar iki gruba ayrıldı: yer darlığı bulunan vakalar (n=15) ve gömülü kanin veya premolar dişi bulunan vakalar (n=35). Kurumun radyografik arşivinden elde edilen tüm radyografiler standart koşullarda çekilmiş olup sella turcica anatomisinin tam olarak izlenebildiği olgular çalışmaya dahil edildi. Panoramik radyografilerde gömülü diş varlığı ve dental ark yer darlığı değerlendirildi. Kraniofasial anomalisi bulunan, daha önce ortodontik tedavi görmüş veya görüntü kalitesi yetersiz olan vakalar çalışmaya dahil edilmedi. Sella turcica morfolojisi lateral sefalometrik radyografiler üzerinde analiz edildi. Her iki grupta elde edilen veriler hem kendi aralarında hem de bu iki grup bir tutularak Siddalingappa ve ark.'nın çalışmasında bildirdiği sağlıklı vakaların bulunduğu kontrol grubuna ait sella turcica köprüleşme oranları ile kıyaslanarak yorumlandı.

Bulgular: Toplam 50 vaka içerisinde gömülü diş bulunan 35 hasta ile sadece yer darlığı bulunan 15 hasta Leonardi köprüleşme tipi açısından karşılaştırıldı. Tip 2 ve Tip 3 köprüleşme, yer darlığı bulunan hastalarda sayısal olarak yüksek oranda izlendi. Tüm örneklem yaş açısından değerlendirildiğinde, Tip 1 ile Tip 2-3 köprüleşme grupları arasında anlamlı fark saptanmadı. Cinsiyete göre parsiyel/tam köprüleşme sıklığı açısından da istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Yer darlığı ve gömülü diş bulunan tüm olgular çalışma grubu olarak bir tutulup, Siddalingappa ve ark.'nın çalışmasındaki sağlıklı olguları içeren kontrol grubuyla kıyaslandığında bizim çalışma grubumuzda Tip 1 köprüleşme oranı daha düşük, Tip 2 ve Tip 3 köprüleşme oranları ise daha yüksek bulunmuştur. Bu bulgular, sella turcica köprüleşmesinin dental anomalili olgularda sağlıklı bireylere kıyasla daha sık görülebileceğini düşündürmektedir. Bununla birlikte, bu kıyas farklı etnik gruplar arasında yapıldığından dikkatli yorumlanmalıdır.

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, sella turcica köprüleşmesinin dental yer darlığı ve gömülü kanin veya premolar dişlerle ilişkili olabileceğini göstermektedir. Bulgularımızın Siddalingappa ve ark.'nın sağlıklı kontrol grubu verileri ile karşılaştırılması, parsiyel ve tam köprüleşmenin dental anomalili olgularda daha sık görülebileceğini desteklemektedir. Ortodontik değerlendirmelerde elde edilen lateral sefalometrik radyografilerde sella turcica morfolojisinin incelenmesi, dental erüpsiyon bozukluklarının erken tanınmasında bir yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: sella turcica köprüleşmesi, yer darlığı, gömülü kanin, lateral sefalometri

OP7

RETROSPECTIVE RADIOGRAPHIC EVALUATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SELLA TURCICA BRIDGING AND DENTAL IMPACTION AND CROWDING

Burak GÖVCECİK, Elçin BEDELOĞLU

İstanbul Aydın University Oral and Maxillofacial Surgery Department

Aim: Sella turcica bridging (STB) is an structure resulting from calcification of the interclinoid ligament and can be assessed on lateral cephalometric radiographs. Because the sella turcica and dental structures share a common embryological origin, STB may be associated with dental anomalies. This study aimed to evaluate the relationship between STB and dental crowding and impacted canines or premolars.

Materials and Methods: In this retrospective radiographic study, 50 patients with lateral cephalometric and panoramic radiographs taken for orthodontic evaluation were examined. Patients were divided into two groups: crowding (n=15) and impacted canine or premolar teeth (n=35). Only radiographs with clearly visible sella turcica anatomy were included. Impacted teeth and dental arch crowding were assessed on panoramic radiographs. Cases with craniofacial anomalies, previous orthodontic treatment, or poor images were excluded. Sella turcica was analyzed on lateral cephalometric radiographs. Data from both groups were compared with each other and with the healthy control group reported by Siddalingappa et al.

Results: Among 50 cases, 35 with impacted teeth and 15 with only crowding were compared according to Leonardi type distribution. Type 2 and Type 3 bridging were more frequent in patients with crowding. However, no statistically difference was found between the groups. No significant difference was found between Type 1 and Type 2–3 bridging in terms of age or sex. When all cases were combined and compared with the healthy controls reported by Siddalingappa et al., Type 1 bridging was lower, whereas Type 2 and Type 3 bridging were higher in our study group. These findings suggest that STB may be more frequent in patients with dental anomalies than in healthy individuals. However, this comparison should be interpreted cautiously because it was made between different ethnic groups.

Conclusion: The findings suggest that STB may be associated with dental crowding and impacted canine or premolar teeth. Comparison with the healthy control data of Siddalingappa et al. supports that partial and complete bridging may be more frequent in patients with dental anomalies. Evaluation of sella turcica morphology on lateral cephalometric radiographs during assessment may help early recognition of eruption disorders.

Keywords: Sella Turcica Bridging, Dental Crowding, Impacted Canine, Lateral Cephalometry

SS8

DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN FAKÜLTE ÖNCESİ BEKLENTİLERİ İLE PREKLİNİK EĞİTİM SÜRECİNDEKİ DENEYİMLERİNİN UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sahar Zonouzimotlagh, Ayşe Avsaroğlu, Didem Öner Özdaş

İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Diş hekimliği eğitimi; yoğun teorik birikim, el becerisi ve preklinik hazırlık gerektiren kapsamlı bir süreçtir. Bu çalışmanın amacı; 2025–2026 eğitim-öğretim yılında Diş Hekimliği Fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin, eğitime başlamadan önceki beklentileri ile mevcut deneyimlerini karşılaştırması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metod: Bu çalışmadaki veriler yüz yüze anket yapılarak elde edilmiştir, katılımcıların yaş, cinsiyet, uyruk ve fakülteye yerleşme türleri kaydedilerek lise yıllarında oluşturulan mesleki beklentilerinin mevcut eğitim ile uyum durumu, preklinikte eğitim beklentilerinin karşılaştırma durumu ve teorik-pratik ders uyum durumları değerlendirilmiştir. Anketler aracılığıyla toplanan verilerin analizinde SPSS 27 programı kullanılmış; normal dağılım göstermeyen gruplar arası farklar Mann–Whitney U testi, kategorik değişkenler ise Ki-kare testleri ile incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya %66,2’si kız, %33,8’i erkek olmak üzere yaş ortalaması $20,43 \pm 1,76$ olan toplam 80 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların %41,2’si YKS, %58,8’i YÖK Uluslararası kontenjanıyla eğitim almaktadır. Cinsiyet değişkenine göre, kız ve erkek öğrenciler arasında anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p < 0,05$). Kız öğrencilerin; Teorik bilgilerin pratiğe aktarımı ($p=0.040$), Manuel beceri ve mesleki yetkinlik gelişimi ($p=0.035$), konularındaki memnuniyet puanları erkek öğrencilere göre anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur. Lise yıllarında oluşturulan mesleki beklentilerin mevcut eğitimle uyum durumu değerlendirmesinde kız ile erkek öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık olduğu gösterilmiştir ($p=0.040$). Preklinik beklentilerin karşılanma oranında ise kızlarda erkeklere oranla istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmiştir ($p=0.038$). Teorik-Pratik ders uyum durumu değerlendirmesinde YKS ile yerleşen öğrencilerin memnuniyet oranının anlamlı derecede yüksek olduğu saptanmıştır ($P=0.045$).

Sonuç: Eğitimde kapsayıcılığı artırmak adına uluslararası öğrenciler için özel oryantasyon programlarının ve erkek öğrenciler için manuel beceri destekli mentorluk süreçlerinin geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: diş hekimliği eğitimi, öğrenci memnuniyeti, preklinik, öğrenci beklentileri

OP8

DENTISTRY 1. WITH THE PRE-FACULTY EXPECTATIONS OF GRADE STUDENTS THE HARMONY OF THEIR EXPERIENCES IN THE PRECLINICAL TRAINING PROCESS EVALUATION

Sahar Zonouzimotlagh¹, Ayşe Avşaroğlu¹, Didem Öner Özdaş¹

¹Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry

Dentistry education is a comprehensive process that requires intensive theoretical accumulation, manual dexterity and preclinical preparation. The aim of this study is to compare the first-year students of the Faculty of Dentistry with their current experiences before starting education in the 2025–2026 academic year.

Material and Method: The data in this study were obtained by conducting a face-to-face survey, the age, gender, nationality and types of placement of the participants in the faculty were recorded and the compliance of the professional expectations created in high school years with the current education, the comparison of education expectations in the preclinic and the theoretical-practical course compliance status of the participants were evaluated. SPSS 27 program was used to analyze the data collected through the questionnaires; the differences between groups that did not show normal distribution were examined by Mann–Whitney U test, and the categorical variables were examined by Chi-square tests.

Results: A total of 80 students with a mean age of 20.43 ± 1.76 , 66.2% girls and 33.8% boys, participated in the study as volunteers. 41.2% of the participants receive training with YKS and 58.8% with YÖK International quota. According to the gender variable, there was a significant difference between female and male students ($p < 0.05$). Female students; Transfer of theoretical knowledge to practice ($p=0.040$), manual skills and professional competence development ($p=0.035$), satisfaction scores were found to be significantly higher than male students. It has been shown that there is a significant difference between female and male students in the evaluation of the adaptation status of the professional expectations established during high school years ($p=0.040$). A statistically significant difference was observed in the rate of meeting preclinical expectations in girls compared to boys ($p=0.038$). In the Theoretical-Practical course compliance status evaluation, it was determined that the satisfaction rate of the students who settled with YKS was significantly high. ($P=0.045$)

Conclusion: In order to increase inclusiveness in education, special orientation programs for international students and manual skill-assisted mentoring processes for male students should be developed.

Keywords: dentistry education, preclinic, student expectations

SS9

ORBITA BLOW-OUT KIRIKLARININ KLİNİK DEĞERLENDİRİLMESİ VE TEDAVİ SONUÇLARI

Nübar TATAROVA, Vügar GURBANOV, Rauf CEFEROV, Jale VEYSOVA, Cemile
ABBASOVA, Ağşın REHİMLİ

Nahçıvan Devlet Üniversitesi, Nahçıvan

Amaç: Orbita duvarlarının izole kırıklarında (blow-out fractures) ortaya çıkan fonksiyonel (diplopi) ve estetik (enofthalmi) bozuklukların değerlendirilmesi, bu komplikasyonların patofizyolojisinin incelenmesi ve cerrahi tedaviye karar verme sürecinde etkili olan klinik ve radyolojik kriterlerin belirlenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: 2017–2025 yılları arasında blow-out kırığı tanısı ile tedavi edilen hastalar retrospektif olarak analiz edildi. Tüm olgularda multidisipliner klinik değerlendirme ile birlikte bilgisayarlı tomografi (BT) görüntüleri kullanılarak orbital hasarın derecesi ve morfolojik değişiklikler incelendi. Cerrahi ve konservatif tedavi uygulanan hastalar karşılaştırıldı. Kısa ve uzun dönem takiplerde diplopi, enofthalmi ve fonksiyonel sonuçlar değerlendirildi; ayrıca intraorbital yumuşak doku hasarı ve ödemin etkileri analiz edildi.

Bulgular: Hastaların bir kısmında semptomların kendiliğinden gerilediği ve cerrahi müdahaleye gerek duyulmadığı gözlemlendi. Cerrahi uygulanan olgularda diplopinin azaldığı ve orbital hacmin yeniden sağlanmasına bağlı olarak enofthalmi düzeldiği saptandı. İntraorbital ödem ve yumuşak doku hasarının erken dönemde orbital morfolojiyi etkileyerek klinik bulgulara katkıda bulunduğu belirlendi. Komplikasyon oranları literatür ile uyumlu bulundu. Hasta yaşı, kullanılan rekonstrüksiyon materyalleri ve cerrahın deneyimi tedavi sonuçlarını belirleyen önemli faktörler olarak öne çıktı.

Sonuç: Blow-out kırıklarının yönetimi, doğru hasta seçimi ve kapsamlı klinik-radyolojik değerlendirme gerektiren kompleks bir süreçtir. Cerrahi endikasyonların belirlenmesinde yalnızca radyolojik bulgular değil, klinik semptomların varlığı ve şiddeti de dikkate alınmalıdır. Bireyselleştirilmiş tedavi yaklaşımı ve deneyimli cerrahi uygulamalar, fonksiyonel ve estetik sonuçların optimize edilmesinde kritik rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Orbita kırığı, blow-out kırık, diplopi, enofthalmus, bilgisayarlı tomografi

OP9

CLINICAL EVALUATION AND TREATMENT OUTCOMES OF ORBITAL BLOW-OUT FRACTURES

Nubar Tatarova, Jala Veysova, Vugar Gurbanov, Rauf Jafarov, Jamila Abbasova, Agshin Rahimli

Nakhchivan State University, Department of Dentistry

Objective: This study aimed to evaluate the functional (diplopia) and aesthetic (enophthalmos) impairments observed in isolated orbital wall fractures (blow-out fractures), to investigate the pathophysiology of these complications, and to identify the clinical and radiological criteria that influence decision-making in surgical treatment.

Materials and Methods: Patients diagnosed and treated for blow-out fractures between 2017 and 2025 were retrospectively analyzed. In all cases, multidisciplinary clinical evaluation was performed, and computed tomography (CT) images were used to assess the extent of orbital damage and morphometric changes. Patients who underwent surgical and conservative treatment were compared. Diplopia, enophthalmos, and functional outcomes were evaluated in both short- and long-term follow-ups. Additionally, the effects of intraorbital soft tissue injury and edema were analyzed.

Results: In some patients, symptoms regressed spontaneously, and no surgical intervention was required. In surgically treated cases, a reduction in diplopia and improvement in enophthalmos due to restoration of orbital volume were observed. It was determined that intraorbital edema and soft tissue injury affected orbital morphometry in the early period and contributed to clinical findings. Complication rates were consistent with the literature. Patient age, reconstruction materials used, and surgeon experience were identified as important factors influencing treatment outcomes.

Conclusion: The management of blow-out fractures is a complex process that requires accurate patient selection and comprehensive clinical and radiological evaluation. In determining surgical indications, not only radiological findings but also the presence and severity of clinical symptoms should be considered. An individualized treatment approach and experienced surgical practice play a critical role in optimizing functional and aesthetic outcomes.

Keywords: orbital fracture, blow-out fracture, diplopia, enophthalmos, computed tomography

SS10

ODONTOJENİK KİSTLERDE BÜYÜK HACİMLİ LEZYONLARIN TEDAVİSİNDE MARSUPIALİZASYON YÖNTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Aqşin REHİMLİ, Vuqar QURBANOV, Cemile ABBASOVA, Nübar TATAROVA, Jale
VEYSOVA, Rauf CEFEROV

Nahçıvan Devlet Üniversitesi, Nahçıvan

Amaç: Odontojenik kistler, çene kemiklerinde gelişen ve büyüdükçe çevre dokulara bası oluşturan patolojik lezyonlardır. Büyük hacimli kistlerin tedavisinde uygulanan kistektomi yöntemi; patolojik kırık, sinir hasarı ve komşu anatomik yapıların perforasyonu gibi komplikasyonlara yol açabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, daha minimal invaziv bir yöntem olan marsupializasyonun etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: 2017–2026 yılları arasında büyük hacimli odontojenik kist tanısı konulan 33 hastaya marsupializasyon uygulanmıştır. Hastaların 22'si erkek, 11'i kadındır. Olguların 14'ü pediatrik, 19'u erişkin hastalardan oluşmaktadır. Lezyonların 26'sı mandibulada, 7'si maksillada lokalizedir. Tanı dağılımı; 8 radiküler kist, 16 foliküler kist, 7 odontojenik keratokist şeklindedir. Bir olguda biyopsi sonucu ameloblastom tanısı konulmuştur. Tüm hastalarda marsupializasyon ile eş zamanlı biyopsi alınmış ve kist boşluğuna drenaj sağlanmıştır. Postoperatif dönemde hastalara irrigasyon ve takip protokolü uygulanmıştır.

Bulgular: Tüm hastalarda klinik iyileşme gözlenmiştir. İki hastada marsupializasyon sonrası patolojik kırık gelişmiş ve bu olgularda kistektomi ile birlikte plak-vida ile fiksasyon uygulanmıştır. Genel olarak komplikasyon oranı düşük bulunmuştur.

Sonuç: Marsupializasyon, büyük hacimli odontojenik kistlerin tedavisinde minimal invaziv, güvenli ve etkili bir yöntemdir. Lokal anestezi altında uygulanabilmesi, operasyon süresini kısaltması ve iyileşme sürecini hızlandırması önemli avantajlar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: odontojenik kist, kistektomi, mandibula, minimal invaziv tedavi, marsupializasyon

OP10

EVALUATION OF MARSUPIALIZATION IN THE MANAGEMENT OF LARGE ODONTOGENIC CYSTS

Agshin Rahimli, Vugar Gurbanov, Rauf Jafarov, Jamila Abbasova, Jala Veysova, Nubar Tatarova

Nakchivan State University, Department of Dentistry

Aim: Odontogenic cysts are pathological cavities arising from odontogenic epithelial remnants and are commonly located within the jawbones. As their size increases, they may exert pressure on adjacent anatomical structures. Conventional treatment with cystectomy may lead to complications such as pathological fractures, nerve injury, and perforation of surrounding tissues. This study aims to evaluate the effectiveness of marsupialization as a minimally invasive treatment alternative for large odontogenic cysts.

Materials and Methods: Between 2017 and 2026, marsupialization was performed on 33 patients diagnosed with large odontogenic cysts. Of these patients, 22 were male and 11 were female. Fourteen patients were pediatric, and 19 were adults. Lesions were located in the mandible in 26 cases and in the maxilla in 7 cases. Histopathological diagnoses included 8 radicular cysts, 16 follicular cysts, and 7 odontogenic keratocysts. One patient was diagnosed with ameloblastoma following biopsy. In all cases, marsupialization was performed along with simultaneous biopsy, and drainage of the cyst cavity was established. Postoperative care included regular irrigation and follow-up.

Results: Clinical healing was observed in all patients. Pathological fractures occurred in 2 patients following marsupialization; these cases were subsequently managed with cystectomy and fixation using plates and screws. Overall, the complication rate was low.

Conclusion: Marsupialization is a safe, effective, and minimally invasive method for the treatment of large odontogenic cysts. Its advantages include the ability to perform the procedure under local anesthesia, reduced surgical time, and faster postoperative recovery.

Keywords: Odontogenic cyst, marsupialization, cystectomy, mandible, minimally invasive treatment

SS11

**ANTERİOR ESTETİK BÖLGEDE İMMEDİAT İMPLANTASYON VE OTOJEN
KRON İLE GEÇİCİ RESTORASYON: 12 AYLIK PEMBE ESTETİK SKOR
DEĞİŞİMİNİN RETROSPEKTİF DEĞERLENDİRMESİ**

Burak ÖZTÜRK

İstanbul Aydın Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Anterior estetik bölgede uygulanan immediat implantasyon ve hastanın kendi doğal krunundan hazırlanan immediat geçici restorasyon kombinasyonunun, peri-implant yumuşak doku konturu üzerindeki 12 aylık etkisini Pembe Estetik Skor (PES) parametresi ile retrospektif olarak değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Özel İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tedavi gören, anterior bölgede immediat implantasyon ve immediat doğal kron geçici restorasyonu uygulanmış 5 hastanın (3K/2E; ort. yaş 35) kayıtları geriye dönük incelenmiştir. Çekim endikasyonları: 2 endodontik başarısızlık, 2 periodontal hastalık, 1 kök kırığı. Dahil etme kriteri kuronda aşırı koronal harabiyet bulunmamasıdır. Tüm olgularda flepsiz atravmatik çekim ardından Straumann BLT, Megagen AnyRidge veya MIS implantları minimum 35 Ncm tork ile yerleştirilmiş; jumping gap, otojen (soket içi ve komşu bukkal alveolar processten elde edilen) ve allojenik (Atident) kemik grefti 1:1 oranında ile membransız doldurulmuştur. Doğal kron CEJ sınırında rezeke edilmiş, geçici TiBase üzerine akışkan kompozit ile adapte edilip polisajlanmış, 25 Ncm abutment torku ile sıkılarak oklüzyondan uzaklaştırılmıştır. PES (Fürhauser ve ark., 2005; 0–14) preoperatif doğal diş ve postoperatif 12. ay geçici restorasyon üzerinden cerrah ve periodontoloji uzmanı tarafından konsensüsle skorlanmıştır.

Bulgular: Tüm olgularda osseointegrasyon sağlanmıştır. Preoperatif PES ortalaması 12.20 ± 1.79 ; postoperatif 12. ay PES ortalaması 12.80 ± 1.10 olarak kaydedilmiştir. Ortalama fark +0.60 puan ile postoperatif yönde gözlenmiş; Wilcoxon signed-rank testinde istatistiksel anlamlılık saptanmamıştır ($W=1.5$; $p=0.75$). İki olguda (%40) postoperatif 2. ayda abutment vidası gevşemesi gözlenmiş ve yeniden torklama ile yönetilmiştir; biyolojik komplikasyon kaydedilmemiştir.

Sonuç: Anterior immediat implantasyonda otojen-allojenik greft kombinasyonu ve doğal kron ile immediat geçici restorasyon protokolü, 12 aylık takipte peri-implant yumuşak doku estetiğinin korunması ve hafif iyileşmesi açısından öngörülebilir bir yaklaşım olarak gözlenmiştir. Bulguların kontrol grublu, kör değerlendiricili ve daha geniş örneklemli prospektif çalışmalarla doğrulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmmediat İmplantasyon, Doğal Diş Kronu, İmmediat Geçici Restorasyon, Pembe Estetik Skor, Anterior Estetik

SS12

GÖMÜLÜ DİŞ ÇEKİMİ VE CERRAHİ İŞLEMLER ÖNCESİ HASTA BİLGİLENDİRME VIDEOSUNUN ANKSİYETE DÜZEYİ ÜZERİNDE ETKİSİ

Irem KURTINI¹, Elçin BEDELOĞLU²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²İstanbul Aydın Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş/Amaç

Diş çekimi ve oral cerrahi işlemler, hastalarda anksiyete ve dental korkuya yol açabilen yaygın klinik uygulamalardır. Bu durum, hastanın tedaviye uyumunu ve işlem sürecini doğrudan etkileyebilmektedir. Son yıllarda hasta bilgilendirme yöntemlerinin, özellikle görsel ve kısa süreli videoların, anksiyeteyi azaltmada etkili olabileceği bildirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, diş çekimi ve cerrahi işlemler öncesinde izletilen hasta bilgilendirme videosunun hastaların anksiyete düzeyi üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem

Bu çalışmaya diş çekimi ve cerrahi işlem planlanan toplam 11 hasta dahil edilmiştir. Hastalar rastgele olarak iki gruba ayrılmıştır: video izletilen grup (n=6) ve video izletilmeyen kontrol grubu (n=5). Tüm hastalardan işlem öncesinde anamnez, demografik bilgiler ve bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Başlangıçta hastaların nabız ve oksijen satürasyonları ölçülmüş, anksiyete düzeyleri Dental Korku Skalası (DKS) ile değerlendirilmiştir. Video grubundaki hastalara ilk değerlendirmeden sonra işlem öncesinde 30 saniyelik hasta bilgilendirme videosu izletilmiştir. İşlem sırasında her iki grupta da nabız ve oksijen satürasyonu ölçümleri yapılmıştır. İşlem sonrasında tüm hastalara tekrar DKS uygulanmış, ayrıca Görsel Analog Skala (VAS) ile anksiyete düzeyleri değerlendirilmiş ve vital bulgular yeniden ölçülmüştür.

Bulgular

Video izletilen grupta hastaların %66,7'sinde (n=4) işlem sırasında nabız artışı, %33,3'ünde (n=2) azalma gözlenmiştir. İşlem sonrası DKS skorları %66,7 oranında (n=4) azalırken, %33,3'ünde (n=2) artış göstermiştir. VAS değerlendirmesinde hastaların %16,7'sinde (n=1) yüksek, %33,3'ünde (n=2) orta ve %50'sinde (n=3) düşük düzeyde anksiyete saptanmıştır. Video izletilmeyen grupta hastaların %80'inde (n=4) işlem sırasında nabız artışı, %20'sinde (n=1) azalma görülmüştür. İşlem sonrası DKS skorları %80 oranında (n=4) azalırken, %20'sinde (n=1) artmıştır. VAS sonuçlarına göre hastaların %80'inde (n=4) düşük, %20'sinde (n=1) orta düzeyde anksiyete belirlenmiştir.

Sonuç

Elde edilen bulgular doğrultusunda, kısa süreli hasta bilgilendirme videosunun anksiyete düzeyini azaltmada belirgin bir üstünlük sağlamadığı sonucuna varılmıştır. Bununla birlikte, çalışma örnekleminin sınırlı olması, bulguların genellenebilirliğini kısıtlamaktadır. Bu nedenle, daha geniş örneklem gruplarıyla ve farklı bilgilendirme yöntemlerinin karşılaştırıldığı, kontrollü ve çok merkezli ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diş çekimi, Anksiyete, Dental korku, Oral cerrahi, Hasta bilgilendirme

SS13

MODERN SUBPERİOSTAL İMPLANT UYGULAMALARI: GÜNCEL DİJİTAL İŞ AKIŞI VE KLİNİK PROTOKOLLER

Cihat ÇETİN

İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul

Amaç: Subperiostal implantlar, 1940'lı yıllarda ileri atrofik çenelerde alternatif tedavi olarak tanıtılmış; ancak yüksek komplikasyon oranları nedeniyle 2000'li yıllara kadar büyük ölçüde terk edilmiştir. KIBT, CAD/CAM yazılımları ve eklemeli imalat teknolojilerindeki gelişmeler, son on yılda bu tedavi modalitesinin yeniden gündeme gelmesini sağlamıştır. Bu sunumun amacı, güncel literatür ışığında modern subperiostal implantların tasarım, üretim ve cerrahi protokollerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Modern iş akışı; KIBT verisinin DICOM formatında elde edilmesi, intraoral optik tarama ile entegrasyonu, segmentasyon yazılımları aracılığıyla hastaya özel implant tasarımı ve sonlu elemanlar analizi ile biyomekanik doğrulamayı kapsamaktadır. Üretim, seçici lazer ergitme (SLM/DMLS) yöntemiyle Grade 23 Ti-6Al-4V ELI titanyum alaşımından gerçekleştirilmekte; yüzey işlemleri ile osseointegrasyon optimize edilmektedir. Cerrahi protokolda tam kalınlık flep kaldırılmakta, implant pasif uyumla yerleştirilmekte, mini titanyum vidalarla stabilize edilmekte ve çoğunlukla aynı seansta sabit geçici protez ile immedat yükleme uygulanmaktadır.

Bulgular: Güncel literatürde, başta Mommaerts ve arkadaşları tarafından geliştirilen AMSJI (Additively Manufactured Subperiosteal Jaw Implant) protokolü olmak üzere modern uygulamaların orta dönem (1-5 yıl) takiplerinde implant yaşam oranları %94-98 aralığında bildirilmektedir. Majör komplikasyonlar düşük oranda izlenirken; minör komplikasyonlar olarak mukozal ekspozisyon, vida gevşemesi ve geçici parestezi raporlanmaktadır. Zigomatik implantlara kıyasla daha az invaziv olduğu, sinüs anatomisine müdahale gerektirmediği ve geniş augmentasyon ihtiyacını ortadan kaldırdığı vurgulanmaktadır.

Sonuç: Hastaya özel CAD/CAM tasarım ve teknolojileri sayesinde modern subperiostal implantlar, ileri atrofik çenelerde — özellikle augmentasyonu tolere edemeyecek hastalarda — zigomatik implantlara öngörülebilir ve daha az invaziv bir alternatif oluşturmaktadır. Standardize protokoller için çok merkezli prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Subperiostal implant, atrofik çene, cad/cam sistemleri

4. *Musal*

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

**GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE
ÖĞRENCİ KONGRESİ**

Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar

POSTER BİLDİRİLER

8 Mayıs 2026, Cuma

16:00-18:00

D Blok Turuncu Salon
POSTER SUNUMLAR

PS1

ÜÇ KÖKLÜ MAKSİLLER İKİNCİ PREMOLARDA KIRILAN ROTARY EĞENİN BY-PASS EDİLEREK
KÖK KANAL TEDAVİSİ
Duygu BİLGİLİ, Shahed OUBİED

PS2

RUBBER DAM UYGULAMASI VE YUMUŞAK DOKU RETRAKSİYONU SONRASI OLUŞMUŞ
TRAVMATİK ORAL ÜLSERLERİN TEDAVİSİ: BİR OLGU SUNUMU
Edanur SOYSAL, Berat ÇELİK, Gizem ÇOLAKOĞLU

PS3

ÇOKLU DİŞ ETİ ÇEKİLMESİ VE SERVİKAL DEFİKTLERİN TEDAVİSİNDE KOMBİNE RESTORATİF-
PERİODONTAL YAKLAŞIM: BİR OLGU SUNUMU
Farid SHAHBAZI FARD, Elif İlke CEBESÖY

PS4

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS5

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS6

EAGLE SENDROMU: İKİ TARAFLI UZAMIŞ STİLOİD ÇIKINTISI OLGU SUNUMU
Lala VEYSOVA, Surayya İSGANDAROVA

PS7

UZUN DİŞSİZ BOŞLUKLARIN TİTANYUM BAR DESTEKLİ MONOLİTİK ZİRKONYA İLE
REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU
Merve İZGİ, Fatma İrem ATLI, Gaye SAĞLAM, Şükriye Ece DOĞAN

PS8

MELKERSSON-ROSENTHAL SENDROMU: GEÇ TANI ALAN BİR OLGUDA KLİNİK BULGULAR,
TEDAVİ VE TAKİP
Merve YÜCE, Gizem Sena ŞAHİN, Birdal AYKUT, Necip Fazıl ERDEM, Birsay GÜMRÜ

PS9

KRONİK APIKAL PERİODONTİTİSLİ DİŞLERİN CERRAHİ OLMAYAN ENDODONTİK TEDAVİSİ:
VAKA SERİSİ
Melisa USLU, Deniz ATAEL

PS10

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS11

ERCIŞ İLÇESİNDEKİ ÇOCUKLARIN DİŞ SAĞLIĞI DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ
Muhammed Emin BAYRAM, Edibe EGİL

PS12

EVRE IV DERECE C PERİODONTİTİS HASTASINDA MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM: FAZ-I
TEDAVİDEN PROTETİK REHABİLİTASYONA 1 YILLIK TAKİP
Navid LASHGARI, Erdem ÖZYILMAZ, Cenker ZEKİOĞLU, Reşat Batuhan ÇETİNER, İpek DEĞER

PS13

ALT 1. BÜYÜKAZI DIŞINDE MIDDLE DISTAL KANAL VARLIĞI: OLGU SUNUMU
Hakkı Talha YILDIZ, Negar JALİLİ, Işıl KAYA BÜYÜKBAYRAM

PS14

SİSTEMİK HASTALIKLARI OLAN BİR HASTADA KOMBİNE SABİT, HAREKETLİ VE İMPLANT
DESTEKLİ FULL-MOUTH REHABİLİTASYON: OLGU SUNUMU
Gökhan Ercan KIRAN, Enes Furkan CEYLAN

PS15

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS16

HATALI PROTETİK RESTORASYONLARA BAĞLI HALİTOZUN DOĞRU YAKLAŞIMLI ZİRKONYUM
KRONLARLA YÖNETİMİ: VAKA RAPORU
Ağşin REHİMLİ, Mehdi GASİMOV, Aygun YUSİFOVA

PS17

46 NUMARA DIŞTE GERİ DÖNÜŞÜMSÜZ SEMPTOMATİK PULPİTİSİN CROWN-DOWN TEKNİĞİ
İLE ENDODONTİK TEDAVİSİ
Cemile ABBASOVA, Camal CÜMŞÜDLÜ, Jale VEYSOVA, Nübar TATAROVA, Ağşin REHİMLİ

PS18

ESTETİK VE FONKSİYONEL REHABİLİTASYON AMAÇLI ÜST ÇENE ANTERİOR BÖLGENİN
MULTILAYER ZİRKONYUM RESTORASYONLARLA YENİDEN YAPILANDIRILMASI
Cemile ABBASOVA, Jale VEYSOVA, Nübar TATAROVA, Ağşin REHİMLİ, Mehdi GASİMOV, Aygün
YUSİFOVA

PS19

PEDİYATRİK HASTADA DENTİGERÖZ KİSTİN DEKOMPRESYON YÖNTEMİYLE KONSERVATİF
TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU
Enes YOL

PS20

ALL-ON-SIX PROTOKOLÜ İLE ALT VE ÜST ÇENEDE İMPLANT DESTEKLİ SABİT PROTEZ
REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU
İlkin HÜSEYNOV, Reza HOSSEİNALİZADEH

PS21

MAKSİLLER ANTERİOR BÖLGEDE BİLATERAL LATERAL DİŞ EKSİKLİĞİNDE İMPLANT
YERLEŞTİRİLMESİ VE AYNI SEANS GEÇİCİ RESTORASYON UYGULANMASI
Kerem TEKDEMİR

PS22

SEMENTO-OSSEÖZ DİSPLAZİLERDE RADYOLOJİK SPEKTRUM: OLGU SERİSİ
Selma YALTKAYA, Şebnem ERÇALIK YALÇINKAYA

PS1

ÜÇ KÖKLÜ MAKSİLLER İKİNCİ PREMOLARDA KIRILAN ROTARY EĞENİN BY-PASS EDİLEREK KÖK KANAL TEDAVİSİ

Duygu BİLGİLİ, Shahed OUBİED

İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İSTANBUL

Amaç: Maksiller ikinci premolar dişler genellikle tek kök ve tek kanal anatomisine sahiptir. Bu dişlerde çok ender de olsa üç kök ve üç kanal bulunabilmektedir. Bununla birlikte; dişteki anatomik farklılığa dikkat edilmediğinde, kök kanal tedavisi sırasında komplikasyon çıkma olasılığı armaktadır. Bu olgu sunumunun amacı; üç köklü maksiller ikinci premolar dişin, kök kanal varyasyonunun tanısını ve oluşan komplikasyonun endodontik yönetimini sunmaktır.

Olgu: 32 yaşında kadın hasta, 25 numaralı dişinde derin kompozit dolgu sonrası gelişen sıcak-soğuk hassasiyeti ve gece ağrısı şikayeti ile kliniğe başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirme sonucunda ilgili dişe irreversible pulpitis tanısı konuldu. Rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açıldı, bukkal ve lingual olmak üzere iki kök kanalı tespit edildi. Bukkal kanalın şekillendirilmesinin başlangıç aşamasında yaklaşık 4 mm uzunluğunda S1 rotary eğe kırıldı. Kırık eğeyi tespit etmek için periapikal röntgen alındığında üçüncü bir kök ve kanal olduğu tespit edildi. Böylece; mesiobukkal(MB), distobukkal(DB) ve palatinal(P) olmak üzere dişte üç kök kanalı olduğu gözlemlendi. Diğer kanalların kemo-mekanik şekillendirilmesinin ardından DB kanaldaki kırık parça el eğeleri yardımıyla bypass edildi ve rotary enstrümantasyona devam edildi. İkinci seansta kök kanalları rezin esaslı kanal patı ile tek kon tekniği kullanılarak dolduruldu.

Sonuç: Dişlerde görülebilen kök kanal varyasyonlarının doğru şekilde tespit edilmesi endodontik tedavinin başarısı açısından kritik öneme sahiptir. İki boyutlu radyografilerin sınırlılıkları nedeniyle bu tür anatomik varyasyonlar panoramik radyografilerde her zaman net olarak görülemeyebilmektedir. Bu nedenle; anatomik farklılıkların doğru bir şekilde tespit edilmesi ve komplikasyon yaşanmaması için şüphelenilen durumlarda periapikal radyografinin farklı açılardan alınması veya CBCT kullanımı yararlı olacaktır. Bununla birlikte; bu tür kök kanal varyasyonlarında eğe kırığı gibi komplikasyonlar yaşandığında, by-pass edilerek tedavi tamamlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anatomik kök varyasyonu, By-pass, Komplikasyon, Üç köklü premolar

PP1

**ROOT CANAL TREATMENT BY BYPASSING A FRACTURED ROTARY FILE IN
A THREE-ROOTED MAXILLARY SECOND PREMOLARS**

Duygu BİLGİLİ, Shahed OUBİED

Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

Aim: Maxillary second premolars generally have a single root, single canal anatomy. Although extremely rare, these teeth may have three roots and canals. However, if these anatomical variations are not taken into account, the likelihood of complications during root canal treatment increases. The aim of this case report is to present the diagnosis of root canal variation in a three-rooted maxillary second premolar and the endodontic management of the complication that occurred.

Case: A 32-year-old female patient presented to the clinic with complaints of hot-cold sensitivity and nocturnal pain in tooth 25 following a deep composite restoration. Based on clinical and radiographic evaluation, the tooth was diagnosed with irreversible pulpitis. An access cavity was prepared under rubber dam isolation, and two root canals—buccal and lingual—were identified. During the initial stage of preparation of the buccal canal, an S1 rotary file approximately 4 mm in length fractured. When a periapical radiograph was taken to locate the fractured file, a third root and canal was identified. Thus, three root canals—mesiobuccal(MB), distobuccal(DB), and palatal(P)—were observed in the tooth. After chemo-mechanical preparation of the other canals, the fractured piece in the DB canal was bypassed using hand files, and rotary instrumentation was continued. At the second visit, the root canals were obturated using a resin-based sealer with the single-cone technique.

Conclusion: The accurate identification of root canal variations in teeth is critical for the success of endodontic treatment. Due to the limitations of two-dimensional radiographs, such anatomical variations may not always be clearly detected on panoramic radiographs. Therefore, to accurately identify anatomical differences and avoid complications, it is advisable to take periapical radiographs from different angles or use CBCT in cases where such variations are suspected. However, in cases where complications such as a file fracture occur in these types of root canal variations, treatment can still be completed by by-passing the affected area.

Keywords: Anatomical variation of the root, By-pass, Complication, Three-rooted premolar

PS2

RUBBER DAM UYGULAMASI VE YUMUŞAK DOKU RETRAKSİYONU SONRASI OLUŞMUŞ TRAVMATİK ORAL ÜLSERLERİN TEDAVİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Edanur SOYSAL¹, Berat ÇELİK¹, Gizem ÇOLAKOĞLU²

¹Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Istanbul, Türkiye

²Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Istanbul, Türkiye

Giriş: Oral ülserler, en yaygın yumuşak doku lezyonları arasında yer almakta olup çoğunlukla belirgin bir neden-sonuç ilişkisi bulunan mekanik travmalar sonucunda ortaya çıkar. Bununla birlikte; immün fonksiyon bozuklukları, yakın zamanda geçirilen enfeksiyonlar ve demir eksikliği gibi hematolojik anormallikleri içeren sistemik faktörler, mukozanın yaralanmaya karşı direncini azaltarak oral ülserasyonlara yatkınlığı artırabilir. Bu olgu sunumu, endodontik tedavi sonrasında genç bir hastada gelişen akut travmatik oral ülserlerin tedavisini anlatmaktadır.

Olgu Sunumu: Demir eksikliği ve gestasyonel diyabet öyküsü bulunan 26 yaşındaki kadın hasta, sağ maksiller birinci premolar dişinin endodontik tedavisi için yönlendirildi. Hasta, dental işlemten kısa süre önce influenza enfeksiyonu geçirdiğini ve belirgin dental anksiyetesi olduğunu bildirdi.

Başlangıç endodontik tedavisinden bir gün sonra hastada çok sayıda ağrılı, aft benzeri ülseratif lezyonlar gelişti. Beş gün sonra yapılan klinik muayenede, rubber dam klempinin yerleştirilmesi sırasında yumuşak doku retraksiyonu ve manipülasyonu yapılan alana denk gelen, birinci premoların vestibüler sulkusunda ve komşu bukkal mukozada, eritemli kenarlara ve sarımsı-beyaz psödomembranlara sahip ülserasyonlar tespit edildi.

Ağrılı ülserlerin varlığı nedeniyle endodontik tedavi geçici olarak ertelendi. Semptomları hafifletmek ve iyileşmeyi hızlandırmak amacıyla kombine ilaç tedavisi (tetrasiklin ve kortikosteroid jel) topikal olarak uygulandı. Bir hafta sonraki kontrolde, tam klinik iyileşme ve epitelizasyon gözlemlendi ve endodontik tedaviye devam edilmesine karar verildi.

Sonuç: Rutin dental işlemler sırasında oluşan mekanik travma, özellikle demir eksikliği veya yakın zamanda geçirilmiş sistemik enfeksiyonlar gibi predispozan faktörlere sahip hastalarda ağrılı oral ülserasyonları tetikleyebilir. Bu olgu, bu tür sistemik durumların mukozanın travmaya karşı toleransını azaltarak hastaları yumuşak doku retraksiyonu sırasında gelişebilecek travmaya daha yatkın hale getirebileceğini göstermektedir. İşlem sırasında oluşan travma ile sonrasında gelişen ülserasyon arasındaki neden-sonuç ilişkisinin erken fark edilmesi ve zamanında uygulanan topikal tedavi, tedavi gecikmelerinin önlenmesi ve hasta konforunun sağlanması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Demir-eksikliği anemisi, hazırlayıcı faktörler, oral ülser, rubber dam, travma

PP2

**MANAGEMENT OF TRAUMATIC ORAL ULCERS SECONDARY TO RUBBER
DAM APPLICATION AND SOFT TISSUE RETRACTION: A CASE REPORT**

Edanur Soysal^{1*}, Berat Çelik¹, Gizem Çolakoğlu²

Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Student, İstanbul, Türkiye¹
Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, İstanbul,
Türkiye²

Introduction: Oral ulcers are among the most prevalent soft tissue lesions, frequently resulting from mechanical trauma with an evident cause-effect relationship. However, systemic factors—including immune dysfunction, recent infections, and hematologic abnormalities like iron deficiency—can increase susceptibility to oral ulcerations by lowering the mucosal threshold for injury. This case report describes the management of acute traumatic oral ulcers in a young patient following endodontic treatment.

Case Presentation: A 26-year-old female patient with a medical history of iron deficiency and gestational diabetes was referred for endodontic treatment of the right maxillary first premolar. The patient reported a recent influenza infection prior to the dental procedure and significant dental anxiety.

One day following the initial endodontic session, the patient developed multiple, painful, aphthous-like ulcerative lesions. Clinical examination five days post-trauma revealed erythematous-bordered ulcerations with yellowish-white pseudomembranes, localized in the vestibular sulcus of the first premolar and on the adjacent buccal mucosa, consistent with the area of soft tissue retraction and manipulation during rubber dam clamp placement. Due to the presence of painful ulcers, the endodontic treatment was temporarily postponed. To alleviate symptoms and accelerate recovery, a topical combination therapy (tetracycline and corticosteroid gel) was administered. At the one-week follow-up, complete clinical resolution and epithelialization were observed, allowing for the continuation of the endodontic treatment.

Conclusions: Mechanical trauma during routine dental procedures can trigger painful oral ulcerations, particularly in patients with predisposing factors such as iron deficiency or recent systemic infections. This case highlights that such systemic conditions may lower the mucosal threshold for injury, making patients more susceptible to trauma during soft tissue retraction. Early recognition of the cause-and-effect relationship between procedural trauma and subsequent ulceration, combined with timely topical treatment, is essential to prevent treatment delays and ensure patient comfort.

Keywords: Iron-deficiency anemia, oral ulcer, predisposing factors, rubber dam, trauma

PS3

**ÇOKLU DİŞ ETİ ÇEKİLMESİ VE SERVİKAL DEFİKTLERİN TEDAVİSİNDE
KOMBİNE RESTORATİF-PERİODONTAL YAKLAŞIM: BİR OLGU SUNUMU**

Farid SHAHBAZI FARD, Elif İlke CEBESÖY

Istanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş/Amaç: Diş eti çekilmesi, kök yüzeyinin açığa çıkmasına bağlı olarak estetik sorunlara, dentin hassasiyetine ve servikal bölgede mevcut çürüksüz sert doku kayıplarının daha belirgin hâle gelmesine yol açabilen yaygın bir mukogingival problemidir. Özellikle servikal abrazyon ve atrizyon defektlerinin eşlik ettiği olgularda tedavi yaklaşımı, yalnızca kök yüzeyinin örtülmesini değil, aynı zamanda yumuşak doku kalınlığının artırılmasını ve keratinize doku miktarının iyileştirilmesini de hedeflemelidir.

Olgu Sunumu: Bu olgu sunumunda, kliniğimize hassasiyet şikâyeti ile başvuran ve diş eti çekilmesine servikal bölgelerde abrazyon ve atrizyon defektlerinin eşlik ettiği bir hastada uygulanan subepitelyal bağ dokusu grefti (SBG) operasyonunun klinik sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır. Klinik muayenede, 23, 24, 25 ve 26 numaralı dişlerde diş eti çekilmesi, servikal sert doku kayıpları ve orta kalınlıkta dantelsi gingival biyotip varlığı saptanmıştır. Başlangıç periodontal tedavinin ardından, ilgili bölgelerin derin servikal defekt ve çürükleri restore edilmiştir. Restorasyon ardından mümkün olan en yüksek düzeyde kök yüzeyi örtülmesinin sağlanması, doku fenotipinin kalınlaştırılması ve keratinize doku miktarının artırılması amacıyla SBG operasyonu uygulanmıştır. SBG operasyonu ardından Postoperatif 14 gün, 1. ve 3. ay takiplerinde, yumuşak doku hacminde artış sağlandığı, keratinize doku miktarında iyileşme elde edildiği ve kök yüzeylerinde tatmin edici düzeyde örtülme gözlemlendiği belirlenmiştir. Ayrıca hastanın hassasiyet şikâyetlerinde azalma olduğu ve mukogingival estetik beklentisinin karşılandığı görülmüştür.

Sonuç: SBG, Diş eti çekilmesi servikal abrazyon ve atrizyon defektlerinin eşlik ettiği olgularda yalnızca kök yüzeyi örtülmesi açısından değil, aynı zamanda periodontal fenotipin kalınlaştırılması, doku stabilitesinin artırılması ve hassasiyetin azaltılması bakımından da etkili ve öngörülebilir bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Subepitelyal bağ dokusu grefti, diş eti çekilmesi, abrazyon, atrizyon, periodontal biyotip

PP3

**MANAGEMENT OF MULTIPLE GINGIVAL RECESSIONS AND CERVICAL
DEFECTS VIA A COMBINED RESTORATIVE - PERIODONTAL APPROACH: A
CASE REPORT**

Farid SHAHBAZI FARD*, Elif İlke CEBESOY*

*Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

Introduction / Aim: Gingival recession is a common mucogingival condition that may lead to esthetic concerns, dentin hypersensitivity, and increased prominence of existing non-carious cervical hard tissue defects due to the exposure of the root surface. Particularly in cases accompanied by cervical abrasion and attrition defects, the treatment approach should aim not only at root coverage but also at increasing soft tissue thickness and improving the width of keratinized tissue.

Case Report: The aim of this case report was to present the clinical outcomes of a subepithelial connective tissue graft (SCTG) procedure performed in a patient who presented to our clinic with sensitivity complaints and exhibited gingival recession accompanied by cervical abrasion and attrition defects. Clinical examination revealed gingival recession, cervical hard tissue loss, and the presence of a medium-thickness scalloped gingival biotype in teeth numbered 23, 24, 25, and 26. Following initial periodontal therapy, deep cervical defects and carious lesions in the relevant regions were restored. After the restorative procedures, a SCTG was performed to achieve the highest possible level of root coverage, to thicken the tissue phenotype, and to increase the amount of keratinized tissue.

At the postoperative follow-ups on day 14 and at 1 and 3 months, an increase in soft tissue volume, improvement in the amount of keratinized tissue, and satisfactory root coverage were observed. In addition, the patient's hypersensitivity complaints were reduced, and the mucogingival esthetic expectations were met.

Results: In conclusion, Subepithelial connective tissue grafting may be considered an effective and predictable treatment option in cases of gingival recession accompanied by cervical abrasion and attrition defects, not only in terms of root coverage, but also with respect to thickening the periodontal phenotype, enhancing tissue stability, and reducing hypersensitivity.

Keywords: Subepithelial connective tissue graft, gingival recession, abrasion, attrition, periodontal biotype

4. *Musal*

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE ÖĞRENCİ KONGRESİ

Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar

PS4

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

4. *Musal*

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE ÖĞRENCİ KONGRESİ

Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar

PS5

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS6

**EAGLE SENDROMU: İKİ TARAFLI UZAMIŞ STİLOİD ÇIKINTISI OLGU
SUNUMU**

Lala VEYSOVA, Surayya İSGANDAROVA

Azerbaycan Tıp Üniversitesi, Bakü

Giriş / Amaç: Eagle sendromu, stiloid prosesin uzaması veya stilohyoid ligamentin kalsifikasyonu sonucu gelişen ve çevre nörovasküler yapılara bası yaparak semptomlara yol açan nadir bir klinik tablodur. Bu olgu sunumunun amacı, yutma güçlüğü, boğaz ağrısı ve boyun bölgesinde kronik ağrı ile başvuran hastada Eagle sendromunu değerlendirmek, hastalığın etiyolojisini, klinik özelliklerini, tanı kriterlerini ve tedavi yaklaşımını ayrıntılı olarak ele almaktır.

Olgu Sunumu: 39 yaşında kadın hasta, yaklaşık 7 yıldır sol boyun bölgesinde yer alan, yutkunma ile artan ve mandibulanın arka kısmından boynun laterale yayılan ağrı, disfaji ve yabancı cisim hissi şikâyetleri ile kliniğimize başvurdu. Anamnezinde 6 yıl önce tonsillektomi geçirdiği ve bu girişimden sonra şikâyetlerinde artış olduğu öğrenildi. Fizik muayenede sağ ve sol tonsiller fossada stiloid proses uzaması palpe edildi ve ağrının özellikle sol tarafta belirgin olduğu saptandı. Ön tanı olarak Eagle sendromu düşünüldü ve tanının doğrulanması amacıyla 3 boyutlu maksillofasiyal bilgisayarlı tomografi istendi.

Radyolojik incelemede sol stiloid prosesin yaklaşık 40 mm, sağ stiloid prosesin ise yaklaşık 38 mm olduğu tespit edildi. Ayrıca bilateral stilohyoid ligamentin hyoid kemiğe yapışma bölgelerinde kalsifikasyon izlendi. Bu klinik ve radyolojik bulgular Eagle sendromu ile uyumlu olarak değerlendirildi. Hastanın uzun süredir devam eden tek taraflı ağrısı, disfaji ve tonsiller fossada palpabl uzamış stiloid proses varlığı tanıyı destekledi.

Hastaya ekstraoral-transservikal yaklaşımla sol stiloid proses rezeksiyonu uygulanmış, intraoperatif ve postoperatif dönemde komplikasyon gelişmemiştir. Postoperatif takipte hastanın ağrı, disfaji ve yabancı cisim hissi şikâyetlerinin tamamen gerilediği ve klinik iyileşme sağlandığı gözlenmiştir.

Sonuç: Eagle sendromu nadir görülmesine rağmen, atipik baş-boyun ağrılarında mutlaka akılda tutulması gereken ve tanısı çoğu zaman gecikebilen bir hastalıktır. Ayırıcı tanıda servikal miyofasiyal ağrı sendromu, nöraljiler, enfeksiyonlar, vasküler ve nörolojik hastalıklar ile temporomandibular eklem patolojileri yer almaktadır. Tanı için ayrıntılı anamnez, dikkatli klinik muayene ve 3D bilgisayarlı tomografi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eagle Sendromu, Boğaz Ağrısı, Uzamış Stiloid Çıkıntı, Ekstraoral Yaklaşım

PS7

**UZUN DİŞSİZ BOŞLUKLARIN TİTANYUM BAR DESTEKLİ MONOLİTİK
ZİRKONYA İLE REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU**

Merve İZGİ, Fatma Irem ATLI, Gaye SAĞLAM, Şükriye Ece DOĞAN

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Zonguldak

Giriş / Amaç: Kısmi dişsizlik vakalarında protetik rehabilitasyonun temel amacı, fonksiyonun yeniden sağlanması, estetik beklentilerin karşılanması ve mevcut dişlerin uzun dönem korunmasıdır. Özellikle posterior bölgede uzun dişsiz boşlukların bulunduğu vakalarda, klasik sabit protezler biyomekanik açıdan yetersiz kalabilmektedir. Bu tür durumlarda, dayanak dişlerin splintlenmesi ve oklüzal kuvvetlerin daha dengeli dağıtılması amacıyla titanyum bar destekli sistemlerle birlikte monolitik zirkonya üst yapılar tercih edilebilmektedir.

Olgu Sunumu: 45 yaşında erkek hasta, sağ maksiller posterior bölgedeki sabit bölümlü protezini yenilemek amacıyla kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmelerde 13 ve 18 numaralı dişlerin periodontal ve endodontik açıdan protetik tedaviye uygun olduğu ancak dişsiz alanın uzunluğu ve posterior bölgede oluşabilecek yüksek oklüzal kuvvetler nedeniyle, klasik sabit köprü restorasyonunun biyomekanik açıdan riskli olacağı öngörüldü. Bu nedenle, CAD-CAM üretilmiş titanyum bar altyapı üzerine monolitik zirkonya üst yapı sabit restorasyon planlandı. Dayanak dişler prepare edildi ve ölçü alındı. Titanyum bar altyapının pasif uyumu kontrol edildi ve renk seçimi yapıldı. Ardından, monolitik zirkonya üst yapı hazırlandı. Sonraki seansta alt yapıya uyumu ve oklüzal ilişkiler kontrol edildi. Alt yapı alüminyum oksit kumlama ile pürüzlendirildi ve rezin siman aracılığıyla monolitik zirkonyayla birleştirildi ve simantasyon gerçekleştirildi. Hasta oral hijyen hakkında bilgilendirildi. Kontrol randevusu oluşturuldu.

Sonuç: Diş destekli titanyum barlı monolitik zirkonya sabit restorasyonlar, özellikle uzun dişsiz boşlukların bulunduğu ve sınırlı sayıda dayanak dişin mevcut olduğu vakalarda etkili bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Bu sistemler, dayanak dişler arasında rijit splintleme sağlayarak oklüzal kuvvetlerin dengeli dağılımına katkıda bulunmakta ve biyomekanik başarıyı artırmaktadır.

Sunulan olguda, posterior bölgede geniş dişsizliğe rağmen başarılı bir fonksiyonel ve estetik rehabilitasyon sağlanmıştır. Bununla birlikte, bu tür restorasyonların uzun dönem başarısı; doğru vaka seçimi, uygun protetik tasarım ve düzenli hasta takibi ile doğrudan ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: monolitik zirkonyum, uzun dişsiz boşluk, titanyum bar

PP7

**REHABILITATION OF LONG EDENTULOUS SPANS WITH TITANIUM BAR-
SUPPORTED MONOLITHIC ZIRCONIA:A CASE REPORT**

Merve İZGİ, Fatma Irem ATLI, Gaye SAĞLAM, Şükriye Ece DOĞAN

Bülent Ecevit University Faculty Of Dentistry, Zonguldak

Introduction / Objective: The aim of prosthetic rehabilitation in partially edentulous patients is to restore function and esthetics while preserving remaining teeth. In long posterior edentulous spans, conventional fixed prostheses may be biomechanically inadequate. Titanium bar-supported monolithic zirconia restorations can provide improved load distribution by splinting abutment teeth.

Case Report: A 45-year-old male presented for replacement of a fixed prosthesis in the right maxillary posterior region. Clinical and radiographic evaluation showed that teeth #13 and #18 were suitable abutments. Due to the long edentulous span and high occlusal forces, a conventional bridge was contraindicated. A CAD/CAM-fabricated titanium bar substructure with a monolithic zirconia superstructure was planned. After tooth preparation and impressions, the titanium bar was fabricated and its passive fit verified. The zirconia restoration was then produced and clinically evaluated for fit and occlusion. The bar was sandblasted with aluminum oxide and bonded to the zirconia using resin cement, followed by final cementation. The patient received oral hygiene instructions and was scheduled for follow-up.

Conclusion: Titanium bar-supported monolithic zirconia restorations are a reliable option for long edentulous spans with limited abutment support. They enhance force distribution and biomechanical stability. Long-term success depends on proper case selection, prosthetic design, and maintenance.

Keywords: titanium bar, monolithic zirconia, long edentulous gap

PS8

MELKERSSON-ROSENTHAL SENDROMU: GEÇ TANI ALAN BİR OLGUDA KLİNİK BULGULAR, TEDAVİ VE TAKİP

Merve Yüce, Gizem Sena Şahin, Birdal Aykut, Necip Fazıl Erdem, Birsay Gümrü

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Giriş: Melkersson-Rosenthal sendromu, tekrarlayan fasiyal paralizi, orofasiyal ödem ve fissürlü dilden oluşan klasik semptom triadı ile karakterize nadir bir nöromukokütanöz sendromdur. Klasik triadın tüm bileşenlerinin eş zamanlı olarak nadiren görülmesi, sendromun klinik pratikte tanısını güçleştirmektedir. Bu olgu sunumunda, uzun yıllar tanı konulamamış Melkersson-Rosenthal sendromlu bir hastanın klinik bulguları, semptomatik tedavisi ve klinik takibi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 33 yaşındaki erkek hasta, ilk kez 2012 yılında gelişen sağ taraflı fasiyal paralizi öyküsü ile birlikte, üst dudak ve infraorbital bölgede yılda iki kez tekrarlayan şişlik şikayetiyle başvurdu. Son şişlik atağının başvurudan 10 gün önce geliştiği öğrenildi. Radyografik ve intraoral muayenede odontojenik etiyoloji saptanmadı. Ağız içi muayenede ayrıca fissürlü dil varlığı tespit edildi. Klinik bulgular doğrultusunda Melkersson-Rosenthal sendromu ön tanısı konularak hasta ileri değerlendirme ve tedavi için Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yönlendirildi. İlgili bölümde 0.5 mL Kenacort-A, 0.5 mL serum fizyolojik ile dilüe edilerek intraoral yolla hastanın infraorbital ve lateral nazal bölgelerine sıralı enjeksiyonlar şeklinde uygulandı. Bu tedavi protokolü doz kademeli olarak azaltılarak 3 hafta boyunca sürdürüldü ve hasta bu süreçte klinik olarak takip edildi. Yapılan enjeksiyonlar sonucunda orofasiyal şişlikte belirgin azalma gözlemlendi ve tedavi sonrası takipte hastanın semptomlarının tekrarlamadığı izlendi.

Sonuç: Melkersson-Rosenthal sendromunda erken tanı, prognozun iyileştirilmesi ve kalıcı komplikasyonların önlenmesi açısından önem taşımaktadır. Tekrarlayan orofasiyal ödem ve fasiyal paralizi öyküsü bulunan hastalarda fissürlü dil varlığının dikkatle değerlendirilmesi tanıya katkı sağlayabilir. Özellikle tekrarlayan orofasiyal ödem ile başvuran ve odontojenik etiyoloji saptanmayan hastalarda Melkersson-Rosenthal sendromu ayırıcı tanıda düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Melkersson-Rosenthal sendromu, fissürlü dil, fasiyal paralizi, orofasiyal ödem

PP8

**MELKERSSON-ROSENTHAL SYNDROME: CLINICAL FINDINGS,
TREATMENT, AND FOLLOW-UP IN A LATE-DIAGNOSED CASE**

Merve Yüce, Gizem Sena Şahin, Birdal Aykut, Necip Fazıl Erdem, Birsay Gümrü

Marmara University Faculty of Dentistry, İstanbul

Introduction : Melkersson-Rosenthal syndrome is a rare neuromucocutaneous disorder characterized by the classical triad of recurrent facial paralysis, orofacial edema, and fissured tongue. Since all components of the classical triad rarely occur simultaneously, the diagnosis of the syndrome may be challenging in clinical practice. In this case report, the clinical findings, symptomatic treatment, and follow-up of a patient with Melkersson-Rosenthal syndrome who remained undiagnosed for many years are presented.

Case Report: A 33-year-old male patient presented with recurrent swelling of the upper lip and infraorbital region occurring twice a year, along with a history of right-sided facial paralysis that first developed in 2012. The patient reported that the most recent swelling episode had occurred 10 days prior to presentation. Radiographic and intraoral examinations revealed no odontogenic etiology. Intraoral examination also showed the presence of a fissured tongue. Based on the clinical findings, a preliminary diagnosis of Melkersson-Rosenthal syndrome was made, and the patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery for further evaluation and treatment. In the relevant department, 0.5 mL of Kenacort-A diluted with 0.5 mL of saline and administered intraorally as sequential injections to the patient's infraorbital and lateral nasal regions. This treatment protocol was continued for 3 weeks with gradual dose reduction, and the patient was followed clinically during this period. A marked reduction in orofacial swelling was observed following the injections, and no recurrence of symptoms was noted during follow-up after treatment.

Conclusion: Early diagnosis of Melkersson-Rosenthal syndrome is important for improving prognosis and preventing permanent complications. Careful evaluation for the presence of a fissured tongue may contribute to the diagnosis in patients with recurrent orofacial edema and a history of facial paralysis. Melkersson-Rosenthal syndrome should be considered in the differential diagnosis, particularly in patients presenting with recurrent orofacial edema in whom no odontogenic etiology can be identified.

Keywords: Melkersson-Rosenthal syndrome, fissured tongue, orofacial edema, facial paralysis

PS9

KRONİK APIKAL PERIODONTİTİSLİ DİŞLERİN CERRAHİ OLMAYAN ENDODONTİK TEDAVİSİ: VAKA SERİSİ

Melisa USLU, Deniz ATAEL

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Apikal periodontitis, mikrobiyal kökenli kök kanal enfeksiyonlarına bağlı gelişen ve periapikal dokularda inflamasyon ile karakterize bir hastalıktır. Etkili kemomekanik preparasyonun ve uygun irrigasyon protokollerinin cerrahi müdahaleye gerek kalmaksızın periapikal iyileşmeyi desteklediği bildirilmektedir. Amaç, farklı yaş gruplarında yer alan kronik apikal periodontitis tanılı hastalarda endodontik tedavi sonrası iyileşme bulgularını değerlendirmektir.

Yöntem: Hastalar sistemik olarak sağlıklı olup rutin muayene için kliniğimize başvurmuştur. İlk olguda 35 yaşındaki kadın hastanın mandibular 44 numaralı dişinde yetersiz kök kanal dolumuna bağlı gelişen lezyon yer almaktadır. İkinci olguda ise 10 yaşındaki erkek hastanın mandibular 36 numaralı dişinin kök ucunda çürüğe bağlı gelişen lezyon tespit edilmiştir. Klinik muayenede her iki dişte perküsyon hassasiyeti saptanmış, radyografik değerlendirmede belirgin periapikal radyolüsensi izlenmiştir. Tüm tedaviler rubber dam izolasyonu altında gerçekleştirilmiş, çalışma boyu apeks bulucu ve radyografik yöntemlerle belirlenmiştir. Mekanik preparasyon sonrası sodyum hipoklorit ve EDTA ile irrigasyon yapılmış, seanslar arasında iki hafta kalsiyum hidroksit medikamenti uygulanmıştır. Klinik semptomların ortadan kalkmasını takiben kök kanal dolumları guta perka ve rezin içerikli kök kanal patıyla tamamlanmış, kompozit dolgu materyali ile üst yapıları restore edilmiştir.

Bulgular: Üç aylık klinik ve radyografik takiplerde her iki olguda semptomların tamamen ortadan kalktığı ve periapikal lezyon boyutlarında belirgin azalma olduğu gözlenmiştir. Radyografik değerlendirmede lamina dura sürekliliğinin yeniden oluştuğu ve periapikal kemik dokusunda trabeküler yapı oluşumunun izlendiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu olgu sunumu hem primer endodontik tedavi hem de retreatment vakalarında uygun tedavi protokolü ile uygulanan non-cerrahi endodontik yaklaşımın erken dönemde başarılı sonuçlar sağlayabileceğini göstermektedir. Periapikal iyileşmenin değerlendirilmesi için hasta takibi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Apikal periodontitis, kök kanal tedavisi, periapikal iyileşme, retreatment

PP9

**NON-SURGICAL ENDODONTIC TREATMENT OF TEETH WITH CHRONIC
APICAL PERIODONTITIS: A CASE SERIES**

Melisa USLU, Deniz ATA EI

Department of Endodontics, Faculty of Dentistry, Istanbul Aydın University

Aim: Apical periodontitis is a disease characterized by inflammation of the periapical tissues resulting from microbial root canal infections. It has been reported that effective chemomechanical preparation and appropriate irrigation protocols can promote periapical healing without the need for surgical intervention. The aim of this study is to evaluate the healing outcomes following endodontic treatment in patients diagnosed with chronic apical periodontitis across different age groups.

Materials and Methods: All patients were systemically healthy and presented to our clinic for routine examination. In the first case, a lesion associated with inadequate root canal filling was observed in the mandibular right second premolar (tooth #44) of a 35-year-old female patient. In the second case, a lesion caused by caries was detected at the apex of the mandibular left first molar (tooth #36) in a 10-year-old male patient. Clinical examination revealed percussion sensitivity in both teeth, and radiographic evaluation showed pronounced periapical radiolucency. All treatments were performed under rubber dam isolation. Working length was determined using an apex locator and confirmed radiographically. Following mechanical preparation, irrigation was performed using sodium hypochlorite and EDTA. Calcium hydroxide was applied as an intracanal medicament for two weeks between sessions. After resolution of clinical symptoms, root canal obturation was completed using gutta-percha and a resin-based sealer, and the coronal restorations were finalized with composite resin.

Results: At the 3-month clinical and radiographic follow-up, complete resolution of symptoms and a significant reduction in the size of periapical lesions were observed in both cases. Radiographic findings demonstrated re-establishment of lamina dura continuity and formation of trabecular bone in the periapical region.

Conclusion: This case series demonstrates that a properly executed non-surgical endodontic approach can yield successful early outcomes in both primary treatment and retreatment cases. Regular follow-up is essential for the evaluation of periapical healing.

Keywords: Apical periodontitis, Root canal Treatment, Periapical Healing, Retreatment

4. *Musal*

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE ÖĞRENCİ KONGRESİ

Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar

PS10

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS11

ERCIŞ İLÇESİNDEKİ ÇOCUKLARIN DİŞ SAĞLIĞI DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Muhammed Emin BAYRAM¹, Edibe EGİL²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

²İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmanın amacı, Van Erçiş bölgesindeki okul çağı yaş grubundaki çocuklarda df(t) skorlarının saptanması, hipomineralizasyon, florozis ve molar insizör hipomineralizasyonunun (MIH) görülme sıklığının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 7-10 yaş arasında ilkökul çağındaki 26 erkek(%54) 24 kız(%46) toplam 50 çocuk dahil edilmiştir. Çocukların okul ortamında, doğal ışık altında klinik muayeneleri yapılarak df(t) indeksleri ile hipomineralize dişler, florozisli dişler, molar insizör hipomineralizasyonu olan dişler kaydedilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen çocukların yaş ortalaması 8,64±0,77 (min:7,max:10) yıldır. Hastalardan %8'inde (n=4) hipomineralizasyon, %2'sinde (n=1) florozis saptanmıştır. Çocukların df(t) ve DMFT indeksleri 2,56±1,35 ve 1,12±1,27 olarak gözlemlenmiştir. Cinsiyetler arasında df(t) ve DMFT değerlerinde fark gözlemlenmiştir(p=0,662,p=0,867).

Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgular, Dünya Sağlık Örgütü'nün belirlediği hedef seviyelere henüz ulaşamadığını göstermektedir. Bu tablo, ağız ve diş sağlığının korunmasına yönelik önleyici yaklaşımların güçlendirilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu doğrultuda, toplum genelinde erken tanı, risk azaltma ve bilinçlendirme çalışmalarını kapsayan koruyucu diş hekimliği hizmetlerinin yaygınlaştırılması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diş çürüğü, DMFT, florozis, ağız ve diş sağlığı;

PS12

EVRE IV DERECE C PERİODONTİTİS HASTASINDA MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM: FAZ-I TEDAVİDEN PROTETİK REHABİLİTASYONA 1 YILLIK TAKİP

Navid LASHGARI, Erdem ÖZYILMAZ, Cenker Zeki KOYUNCUOĞLU, Reşat Batuhan
ÇETİNER, Ipek DEĞER

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: İleri periodontal yıkım ile karakterize olan periodontitis vakaları, sadece enfeksiyon kontrolünü değil, aynı zamanda kaybedilen fonksiyon ve estetiğin iadesini gerektiren karmaşık bir tedavi sürecidir . Bu olgu sunumun amacı, 20 Adet sigara tüketimi olan bir hastada Faz I periodontal tedaviden başlayarak, cerrahi, implantoloji ve restoratif diş hekimliğini kapsayan multidisipliner yaklaşımın 1 yıllık başarısını klinik ve radyografik verilerle sunmaktır.

Olgu Sunumu: 58 yaşında, sistemik olarak sağlıklı ancak günde 20 sigara içen kadın hasta, dişlerinde mobilitate, estetik kaygı ve çiğneme güclüğü şikayetleriyle başvurmuştur. Klinik muayenede; generalize derin cepler, patolojik migrasyona bağlı diastemalar, yoğun diş taşı ve ileri mobilitate izlenmiştir. Radyografide generalize horizontal kemik kaybı ve diş eksiklikleri tespit edilmiştir. Hastaya güncel sınıflamaya göre Evre IV Derece C Periodontitis tanısı konulmuştur.

Tedavi Protokolü:

1. Faz I (Etiyolojik Faz): Hastaya detaylı ağız hijyen eğitimi verilmiş ve sigara bırakma konusunda motivasyon sağlanmıştır. Tüm ağız diş taşı temizliği ve kök yüzeyi düzeltmesi uygulanmıştır. Tedavi sonucunda Plak İndeksi (PI) %72'den %9'a, Sondalamada Kanama (sk) ise %34'ten %9'a düşürülerek sağlıklı diş eti zemini oluşturulmuştur.

2. Faz II & III (Cerrahi ve Restoratif Faz): Periodontal prognozu " ümitsiz " (hopeless) olarak değerlendirilen 24 ve 25 numaralı dişlerin çekimi yapılmıştır. 3 ay sonra eksik olan üst sol ve alt sağ posterior bölgelere dental implantlar yerleştirilmiştir. 37 numaralı dişe endodontik tedavi uygulanarak kompozit restorasyonla fonksiyonel bütünlüğe dahil edilmiştir. Anterior bölgedeki estetik kayıplar ve diastemalar, ark bütünlüğünü sağlamak adına direkt kompozit restorasyonlarla rehabilite edilmiştir.

3. Faz IV (İdame Fazı): Hasta 3-6 aylık periyotlarla takip programına alınmıştır.

Sonuçlar: 1 yıllık takip süresince marjinal diş eti seviyelerinin stabil kaldığı, peri-implant dokuların sağlığının korunduğu ve estetik restorasyonların marjinal bütünlüğünün devam ettiği gözlenmiştir.

Tartışma ve Sonuç: İleri derece periodontitis vakalarında sadece periodontal tedavi yeterli olmamakta; oklüzal kuvvetlerin dengelenmesi ve estetiğin iadesi için multidisipliner bir yaklaşım şarttır. Bu vakada elde edilen başarıda, cerrahi başarının yanı sıra hastanın düşük plak skoru ile sağladığı yüksek uyum belirleyici rol oynamıştır.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Multidisipliner Yaklaşım, Dental İmplantlar

PS13

ALT 1. BÜYÜKAZI DIŞINDE MIDDLE DISTAL KANAL VARLIĞI: OLGU SUNUMU

Hakkı Talha YILDIZ¹, Negar JALİLİ², Işıl KAYA BÜYÜKBAYRAM¹

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti A.B.D., İstanbul

²İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Giriş: Mandibular birinci molar dişler kök kanal morfolojisi açısından önemli varyasyonlar gösterebilmektedir. Distal kök genellikle tek kanallı olarak bilinse de, bazı vakalarda iki ayrı kanal içerebilir. Bu anatomik farklılıkların gözden kaçırılması ve yetersiz dolumu, endodontik tedavinin prognozunu olumsuz yönde etkilemektedir. Bu nedenle kök kanal morfolojisinin değerlendirilmesi ve tüm kanalların tespit edilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, 36 numaralı dişin distal kökünde bulunan middle üçüncü kanal varlığının tanımlanması ve kök kanal tedavisinin klinik yönetiminin değerlendirilmesidir.

Olgu Sunumu: Endodonti kliniğine 2 aydır devam eden ağrı şikayeti ile başvuran 13 yaşındaki çocuk hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesi sonrasında 36 numaralı dişine derin dentin çürüğü ve kavitasyon nedeniyle kök kanal tedavisi yapılmasına karar verilmiştir. Kök kanallarının endomotor (Woodpucker Endoradar) ve döner ege sistemi (Fanta Rotary File) ile şekillendirilmesinden sonra 2 hafta boyunca sırasıyla ikili antibiyotik patı (Metronidazol, Siprofloksasin) ve kalsiyum hidroksit medikament olarak uygulanmıştır. Kök kanal dolgusu tek kon tekniği ve Ah-Plus (Dentsply) kanal patı kullanılarak tamamlanmıştır. Hasta üç ay boyunca klinik ve radyolojik olarak takip edilmiştir.

Sonuç: Hastanın üç aylık takibinde herhangi bir radyolojik ve klinik semptom izlenmemiştir. Kök kanalının morfolojisinin bilinmesi kanal tedavisinin başarısını etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Middle mesial, Kök kanal tedavisi, Kalsiyum hidroksit, İkili antibiyotik patı

PP13

**THE MIDDLE DISTAL CANAL IN THE MANDIBULAR MOLAR: A CASE
REPORT**

Hakkı Talha YILDIZ¹, Negar JALİLİ², Işıl KAYA BÜYÜKBAYRAM¹

¹Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics

²Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry

Introduction: Mandibular first molars can exhibit significant variations in root canal morphology. Although the distal root is generally known to have a single canal, in some cases it may contain two separate canals. Failure to recognize these anatomical differences and inadequate filling negatively affect the prognosis of endodontic treatment. Therefore, evaluating root canal morphology and identifying all canals is of great importance. The aim of this case report is to describe the presence of a middle third canal in the distal root of tooth 36 and to evaluate the clinical management of root canal treatment.

Case Report: A 13-year-old pediatric patient presented to the endodontics clinic with a 2-month history of pain. Following clinical and radiographic examination, it was decided to perform root canal treatment on tooth number 36 due to dentin caries and cavitation. After shaping the root canals using an endomotor (Woodpacker Endoradar) and a rotary file system (Fanta Rotary File), a dual-antibiotic paste (Metronidazole, Ciprofloxacin) and calcium hydroxide were applied sequentially over a two-week period. The root canal filling was completed using the single-cone technique and Ah-Plus (Dentsply) canal paste. The patient was followed up clinically and radiologically for three months.

Conclusion: No radiographic or clinical symptoms were observed during the patient's three-month follow-up. Knowledge of the root canal morphology influences the success of root canal treatment.

Keywords: Middle mesial, Root canal treatment, Calcium hydroxide, Dual-antibiotic paste

PS14

**SİSTEMİK HASTALIKLARI OLAN BİR HASTADA KOMBİNE SABİT,
HAREKETLİ VE İMPLANT DESTEKLİ FULL-MOUTH REHABİLİTASYON:
OLGU SUNUMU**

Gökhan Ercan KIRAN, Enes Furkan CEBESOY

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Giriş / Amaç: Parsiyel diş eksikliklerinin tedavisinde sabit, hareketli ve implant destekli protetik yaklaşımların birlikte kullanımı, özellikle sistemik hastalıklar ve parafonksiyonel alışkanlıkların varlığında dikkatli ve bireyselleştirilmiş planlama gerektirir. Osteoporoz, romatoid artrit ve hipertansiyon gibi sistemik durumlar ile bruksizm, tedavi sürecini ve uzun dönem prognozu etkileyebilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, sistemik hastalıklar ve şiddetli bruksizm varlığında uygulanan kombine protetik rehabilitasyon yaklaşımını sunmaktır.

Olgu Sunumu: Hastanın anamnezinde osteoporoz, romatoid artrit, eklem protezi ve hipertansiyon mevcuttur. Klinik muayenede şiddetli bruksizme bağlı yaygın atrizyon ve azalmış dikey boyut saptanmıştır. Radyografik ve klinik değerlendirmede mandibulada 35, 36, 45, 46 ve 47 numaralı dişlerin eksik olduğu ve Kennedy Sınıf II Modifikasyon 1 parsiyel dişsizlik bulunduğu belirlenmiştir. Mandibulada 44–34 dişleri arasında sabit köprü restorasyonu ve 37 numaralı dişe tek kron uygulanmış, posterior bölgelerin rehabilitasyonu amacıyla hareketli bölümlü protez planlanmıştır. Maksillada 15 numaralı dişin eksik olduğu, 23 ve 24 numaralı bölgelere dental implant yerleştirildiği belirlenmiştir. Üst çenede 16–22 dişleri arasında sabit köprü restorasyonu planlanmış, 23–24 bölgelerinde implant üstü restorasyonlar ve 25–27 bölgelerinde sabit köprü restorasyonları öngörülmüştür. Tedavi planlamasında sistemik durum ve parafonksiyonel alışkanlıklar dikkate alınarak dikey boyutun artırılması hedeflenmiştir. Bu amaçla geçici restorasyonlar ile oklüzal adaptasyon süreci sağlanmış, ardından kalıcı restorasyonlara geçilmiştir. Oklüzal düzenleme kanin korumalı oklüzyon prensibine göre planlanmış ve bruksizme bağlı aşırı yüklenmeleri azaltmak amacıyla gece plağı kullanımı önerilmiştir. Multidisipliner yaklaşım ile tedavi tamamlanmıştır.

Sonuç: Sistemik hastalıklar ve bruksizm varlığında kombine sabit, hareketli ve implant destekli protetik tedaviler, uygun planlama ile başarılı sonuçlar sunabilmektedir. Dikey boyutun yeniden tesis edilmesi, oklüzal düzenleme ve parafonksiyonel alışkanlıkların kontrolü, restorasyonların uzun dönem başarısı açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Full mouth rehabilitasyon, Dental implant, Kombine protetik tedavi, Bruksizm, Dikey boyut kaybı

PP14

**FULL-MOUTH REHABILITATION WITH COMBINED FIXED, REMOVABLE,
AND IMPLANT-SUPPORTED PROSTHETIC APPROACHES IN A PATIENT WITH
SYSTEMIC DISEASES AND SEVERE BRUXISM: A CASE REPORT**

Gökhan Ercan KIRAN, Enes Furkan CEBESÖY

Istanbul Aydın University, Faculty Of Dentistry

Introduction / Aim: The combined use of fixed, removable, and implant-supported prosthetic approaches in the management of partial edentulism requires careful and individualized treatment planning, particularly in the presence of systemic diseases and parafunctional habits. Systemic conditions such as osteoporosis, rheumatoid arthritis, and hypertension, along with bruxism, may adversely affect the treatment process and long-term prognosis. The aim of this case report is to present a combined prosthetic rehabilitation approach in a patient with systemic diseases and severe bruxism.

Case Report: The patient's medical history included osteoporosis, rheumatoid arthritis, joint prosthesis, and hypertension. Clinical examination revealed severe attrition associated with bruxism and a reduced vertical dimension.

Clinical and radiographic evaluation showed missing teeth in the mandible (35, 36, 45, 46, and 47), consistent with Kennedy Class III Modification 1 partial edentulism. A fixed bridge restoration was performed between teeth 44 and 34, and a single crown was placed on tooth 37. A removable partial denture was planned for the rehabilitation of the posterior edentulous areas.

In the maxilla, tooth 15 was missing, and dental implants were placed in regions 23 and 24. A fixed bridge was planned between teeth 16 and 22, implant-supported restorations for regions 23–24, and a fixed bridge for regions 25–27.

Treatment planning considered both systemic conditions and parafunctional habits, aiming to restore the vertical dimension. Temporary restorations were used to achieve occlusal adaptation, followed by definitive prosthetic restorations. Occlusal scheme was established based on canine guidance, and a night guard was recommended to reduce excessive occlusal loading associated with bruxism. The treatment was completed using a multidisciplinary approach.

Conclusion: Combined fixed, removable, and implant-supported prosthetic treatments can yield successful outcomes in patients with systemic diseases and bruxism when appropriate planning is implemented. Restoration of the vertical dimension, proper occlusal adjustment, and control of parafunctional habits are critical for the long-term success of prosthetic restorations.

Keywords: Full-mouth rehabilitation, Dental implants, Combined prosthetic treatment, Bruxism, Loss of vertical dimension

4. *Musal*

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

GENÇ DİŞ HEKİMLERİ VE ÖĞRENCİ KONGRESİ

Modern Diş Hekimliğinde
Güncel Yaklaşımlar

PS15

BİLDİRİ SUNULMAMIŞTIR.

PS16

**HATALI PROTETİK RESTORASYONLARA BAĞLI HALİTOZUN DOĞRU
YAKLAŞIMLI ZİRKONYUM KRONLARLA YÖNETİMİ: VAKA RAPORU**

Agşin REHİMLİ, Mehdi GASİMOV, Aygun YUSİFOVA

Nahçıvan Devlet Univetsitesi, Nahçıvan

Amaç: Bu çalışmamızın amacı, ağız kokusu şikayeti ile başvuran ve etiyojolojiyi başlangıçta dental kaynaklı olarak kabul etmeyen bir hastada, mevcut protetik restorasyonların değerlendirilmesi, hatalı preparasyonların düzeltilmesi ve estetik-fonksiyonel açıdan uygun zirkonyum restorasyonların uygulanması sürecini ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Hasta, ağız kokusu şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve fotoğraflık değerlendirme (fotoprotokol) sonucunda, 13-12 ve 23-22 dişleri arasında gıda birikimi olduğu tespit edilmiştir. Mevcut kronlar sökülmüş ve altında gıda artıkları gözlemlenmiştir. Ayrıca diş preparasyonlarında aşırı madde kaybı ve yetersiz koniklik (konusluk kaybı) olduğu belirlenmiştir. Bu doğrultuda, dişler kompozit materyal ile yeniden restore edilerek uygun koniklik sağlanmıştır. Ölçü alma aşamasında double cord tekniği kullanılmıştır. Estetik değerlendirme amacıyla hastaya mock-up uygulaması yapılmış ve hasta onayı alınmıştır. Geçici restorasyonların ardından, üst çene için alt çene dişleri ile uyumlu olacak şekilde zirkonyum kronlar tek tek uygulanmıştır.

Bulgular: Yapılan müdahaleler sonucunda, gıda birikimine neden olan uyumsuz restorasyonlar elimine edilmiş ve uygun preparasyon geometrisi sağlanmıştır. Yeni yapılan restorasyonlarla birlikte hem fonksiyonel hem de estetik açıdan tatmin edici sonuçlar elde edilmiştir. Hastanın ağız kokusu şikayetinde belirgin azalma gözlenmiştir.

Sonuç: Hatalı preparasyon ve uyumsuz protetik restorasyonlar, gıda retansiyonuna ve buna bağlı ağız kokusuna neden olabilmektedir. Uygun preparasyon prensiplerine uyularak yapılan restorasyonlar ve doğru materyal seçimi ile hem fonksiyonel hem de estetik başarı sağlanabilir. Bu vaka, doğru tanı ve sistematik yaklaşımın protetik tedavi başarısındaki önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: halitozis, gıda retansiyonu, zirkonyum kron

PP16

**MANAGEMENT OF HALITOSIS ASSOCIATED WITH FAULTY PROSTHETIC
RESTORATIONS USING PROPERLY DESIGNED ZIRCONIA CROWNS: A CASE
REPORT**

Agşin REHİMLİ, Mehdi GASIMOV, Aygun YUSİFOVA

Nakhchivan State University, Department of Dentistry

Purpose: The aim of this study is to present the evaluation of existing prosthetic restorations, correction of improper tooth preparations, and the process of applying esthetically and functionally appropriate zirconia restorations in a patient who presented with halitosis and whose etiology was not initially considered to be dental.

Materials and Methods: The patient presented to our clinic with a complaint of halitosis. Clinical and photographic evaluation (photo protocol) revealed food accumulation between teeth 13–12 and 23–22. The existing crowns were removed, and food debris was observed beneath them. Additionally, excessive loss of tooth structure and insufficient taper (loss of convergence) in the tooth preparations were identified. Accordingly, the teeth were re-restored with composite material to achieve appropriate taper. During the impression phase, the double cord technique was used. A mock-up was performed for esthetic evaluation, and patient approval was obtained. Following provisional restorations, zirconia crowns were applied individually to the maxillary teeth in harmony with the mandibular dentition.

Results: As a result of the interventions, incompatible restorations causing food retention were eliminated, and proper preparation geometry was achieved. With the new restorations, both functional and esthetic outcomes were satisfactory. A significant reduction in the patient's halitosis complaint was observed.

Conclusion: Improper tooth preparation and incompatible prosthetic restorations may lead to food retention and consequent halitosis. Functional and esthetic success can be achieved through adherence to proper preparation principles and appropriate material selection. This case highlights the importance of accurate diagnosis and a systematic approach in the success of prosthetic treatment.

Keywords: halitosis, food retention, zirconia crowns

PS17

**46 NUMARA DIŞTE GERİ DÖNÜŞÜMSÜZ SEMPTOMATİK PULPİTİSİN
CROWN-DOWN TEKNİĞİ İLE ENDODONTİK TEDAVİSİ**

Cemile ABBASOVA, Camal CÜMŞÜDLÜ, Jale VEYSOVA, Nübar TATAROVA, Aqşin REHİMLİ

Nahçıvan Devlet Üniversitesi, Nahçıvan

Giriş-Amaç: Geri dönüşümsüz semptomatik pulpitis, pulpa dokusunun irreversibl inflamasyonu ilə xarakterizə olunan və adətən şiddətli spontan və stimulla induksiya olunan ağrı ilə müşayiət edilən klinik vəziyyətdir. Bu olgu sunumunun amacı, 46 numaralı dişte gelişen geri dönüşümsüz semptomatik pulpitis olgusunun endodontik tedavi yaklaşımını ve klinik-radyografik sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Sistemik olarak sağlıklı hasta, alt çenenin sağ posterior bölgesinde özellikle soğuk uyarımlarla artan ve uzamış ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede 46 numaralı dişte derin çürük lezyonu tespit edilmiş, soğuk testte uzamış ağrı yanıtı ve perküsyon hassasiyeti izlenmiştir. Periodontal sondlama değerleri fizyolojik sınırlar içerisinde değerlendirilmiştir.

Radyografik incelemede dişin distal yüzeyinde pulpa ile ilişkili derin çürük, periapikal bölgede periodontal ligament aralığında genişleme ve erken inflamatuvar değişiklikler saptanmıştır. Klinik ve radyolojik bulgular doğrultusunda geri dönüşümsüz semptomatik pulpitis tanısı konulmuştur.

Tedavi aşamasında lokal anestezi uygulanmış ve rubber dam izolasyonu ile aseptik çalışma alanı sağlanmıştır. Endodontik giriş kavitesi hazırlanarak kök kanalları Crown-Down tekniği ile şekillendirilmiştir. Bu yaklaşım ile korondan apikal bölgeye kontrollü genişletme sağlanmış, debris ekstrüzyonu minimize edilmiştir. İrrigasyon aşamasında uygun solüsyonlarla etkin kimyasal dezenfeksiyon gerçekleştirilmiştir. Kök kanal obturasyonu lateral kondensasyon tekniği ile üç boyutlu sızdırmazlık hedeflenerek tamamlanmış, ardından koronal restorasyon uygulanmıştır.

Sonuç: Geri dönüşümsüz semptomatik pulpitis olgularında doğru tanı ve standart endodontik protokolün uygulanması yüksek klinik başarı sağlamaktadır. Crown-Down tekniği ve etkin irrigasyon, özellikle kompleks kanal anatomisine sahip dişlerde tedavi başarısını artıran temel faktörlerdir. Bu olgu, uygun endodontik yaklaşımın uzun dönem prognoza olumlu katkısını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Geri dönüşümsüz semptomatik pulpitis, endodontik tedavi, Crown-Down tekniği, lateral kondensasyon

PP17

**ENDODONTIC MANAGEMENT OF IRREVERSIBLE SYMPTOMATIC PULPITIS
IN TOOTH 46 USING THE CROWN-DOWN TECHNIQUE**

Jamila Abbasova, Camal Cumshudlu, Jala Veysova, Nubar Tatarova, Agshin Rahimli

Nakhchivan State University, Department of Dentistry

Aim: Irreversible symptomatic pulpitis is an inflammatory condition of the dental pulp characterized by progressive tissue damage and severe pain, requiring endodontic intervention. The aim of this case report is to evaluate the clinical and radiographic outcomes of endodontic treatment performed on a mandibular right first molar diagnosed with irreversible symptomatic pulpitis.

Case Report: A systemically healthy patient presented with pain localized to the right posterior region of the mandible, exacerbated by thermal stimuli. Clinical examination revealed a deep carious lesion in tooth 46, with prolonged pain response to cold testing and percussion sensitivity. Periodontal probing values were within normal limits. Radiographic examination demonstrated a deep carious lesion approaching the pulp chamber and widening of the periodontal ligament space in the periapical region. Based on clinical and radiographic findings, a diagnosis of irreversible symptomatic pulpitis was established.

After administration of local anesthesia and rubber dam isolation, endodontic access cavity preparation was performed. Root canal shaping was carried out using the Crown-Down technique, followed by effective irrigation and chemical disinfection. Obturation was completed using the lateral condensation technique, and a coronal restoration was placed.

Conclusion: Accurate diagnosis and adherence to biomechanical principles in endodontic treatment can achieve successful clinical and radiographic outcomes in cases of irreversible symptomatic pulpitis. The Crown-Down technique combined with effective irrigation improves treatment success, particularly in teeth with complex root canal anatomy.

Keywords: Irreversible symptomatic pulpitis, Crown-Down technique, rubber dam isolation, lateral condensation

PS18

**ESTETİK VE FONKSİYONEL REHABİLİTASYON AMAÇLI ÜST ÇENE
ANTERIOR BÖLGENİN MULTILAYER ZİRKONYUM RESTORASYONLARLA
YENİDEN YAPILANDIRILMASI**

Cemile ABBASOVA, Jale VEYSOVA, Nübar TATAROVA, Aqşin REHİMLİ, Mehdi GASIMOV,
Aygün YUSİFOVA

Nahçıvan Devlet Üniversitesi, Nahçıvan

Giriş-Amaç: Protetik restorasyonlardaki hatalı planlama ve uyumsuz kenar adaptasyonları, estetik problemlerin yanı sıra fonksiyonel ve hijyenik komplikasyonlara da yol açabilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, estetik şikayetlerle başvuran ve mevcut protetik restorasyonlarında ciddi uyumsuzluk saptanan bir hastada, multidisipliner yaklaşım ile üst çene anterior bölgenin estetik ve fonksiyonel olarak yeniden rehabilite edilmesini değerlendirmektir.

Olgu Sunumu: Hastanın temel şikayeti ağız kokusu ve estetik memnuniyetsizliktir. Klinik muayenede mevcut kronların uyumsuz, estetik açıdan yetersiz ve periodontal sağlığı olumsuz etkileyen yapıda olduğu tespit edilmiştir. Tedavi planlaması kapsamında mevcut restorasyonlar uzaklaştırılmıştır. 11 numaralı diş ferrule etkisi mevcut olacak şekilde fiber post ile, 21 numaralı diş ise metal post ile restore edilerek kompozit core build-up uygulanmış ve kron altyapısı hazırlanmıştır. Diğer anterior dişler vital preparasyon prensiplerine uygun şekilde protetik restorasyon için hazırlanmıştır. Double cord retraksiyon tekniği ile ölçü alınmış, hastadan elde edilen geri bildirimler doğrultusunda prototip restorasyon hazırlanmıştır. İlk prototip estetik açıdan yetersiz bulunmuş, özellikle santral kesici dişlerin uzunluğu revize edilmiştir. Hasta onayı sonrası multilayer zirkonyum restorasyonlar uygulanmıştır.

Sonuç: Doğru tanı, protetik planlama ve hasta beklentisinin dikkate alınması, estetik rehabilitasyonun başarısında kritik rol oynamaktadır. Multilayer zirkonyum restorasyonlar, anterior bölgede hem estetik hem de fonksiyonel açıdan tatmin edici sonuçlar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: multilayer zirkonyum, protetik restorasyon, fiber post, ferrule etkisi

PP18

ESTHETIC AND FUNCTIONAL REHABILITATION OF THE MAXILLARY
ANTERIOR REGION USING MULTILAYER ZIRCONIA RESTORATIONS

Jamila Abbasova, Mehdi Gasimov, Aygun Yusifova, Agshin Rahimli, Jala Veysova, Nubar Tatarova

Nakhchivan State University, Department of Dentistry

Aim: Prosthetic restorations with inadequate marginal adaptation and poor esthetic integration may lead to functional, periodontal, and esthetic complications. The aim of this case report is to present the multidisciplinary esthetic rehabilitation of the maxillary anterior region in a patient with severe dissatisfaction regarding existing prosthetic restorations.

Case Report: A patient presented with complaints of halitosis and esthetic dissatisfaction. Clinical examination revealed poorly adapted and esthetically unacceptable full-coverage restorations in the anterior maxilla. Following treatment planning, existing restorations were removed. Tooth 11 was restored using a fiber post and composite core build-up, while tooth 21 was reconstructed with a metal post and composite core, considering the remaining ferrule effect. The remaining anterior teeth were prepared following vital tooth preparation principles. Impressions were taken using a double cord retraction technique. A prototype restoration was fabricated and evaluated intraorally with patient feedback. The initial prototype was esthetically unsatisfactory, particularly regarding the length of the central incisors, and was subsequently modified according to patient expectations. After approval, definitive multilayer zirconia restorations were fabricated and delivered.

Conclusion: Careful treatment planning, proper assessment of esthetic parameters, and patient-centered communication are essential for successful anterior esthetic rehabilitation. Multilayer zirconia restorations provide highly favorable esthetic and functional outcomes in the maxillary anterior region.

Keywords: multilayer zirconia, prosthetic restoration, fiber post, metal post, ferrule effect, smile design

PS19

PEDİYATRİK HASTADA DENTİGERÖZ KİSTİN DEKOMPRESYON YÖNTEMİYLE KONSERVATİF TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Enes YOL

İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş / Amaç

Dentigeröz kist (DK), sürmemiş veya gömülü bir dişin kronunu mine-sement birleşiminden itibaren çevreleyerek gelişen odontojenik bir kisttir. Tüm odontojenik kistler arasında en sık görülen ikinci tip olan DK (%17.9), çocuklarda gelişmekte olan kalıcı dişlerin sürmesini engelleyebilir ve çene kemiğinde kayıplara yol açabilir. Pediatrik hastalarda yüksek kemik rejenerasyon kapasitesi göz önüne alındığında, geniş cerrahi enükleasyon yerine konservatif yaklaşımlar tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, mandibula anteriorda büyük bir dentigeröz kistin süt dişi ekstraksiyonu aracılığıyla sağlanan dekompresyon yöntemiyle başarılı biçimde tedavi edildiğini literatür eşliğinde ortaya koymaktır.

Olgu Sunumu

Dokuz yaşında kız hasta, alt ön bölgedeki süt dişlerinde mobilité ve hafif ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) muayenesinde mandibula anterior bölgede kortikal ekspansiyon saptandı. Radyografik incelemede mandibula anteriorda iyi sınırlı, uniloküler radyolüsent bir lezyon izlendi. İlgili gömülü daimi dişlerin lezyon nedeniyle deplase olduğu görüldü. Klinik ve radyolojik bulgular dentigeröz kist tanısıyla uyumluydu. Hastanın yaşı ve kemiğin yüksek rejeneratif potansiyeli değerlendirilerek konservatif tedavi planlandı. Lokal anestezi altında kist bölgesindeki süt dişleri çekildi; bu işlem aracılığıyla kist kavitesi ile oral kavite arasında doğal bir dekompresyon bağlantısı sağlandı. İki buçuk aylık takip sürecinde gerçekleştirilen radyografik kontrollerde lezyonun küçüldüğü, çevre kemik dokusunda yeniden yapılanmanın başladığı ve gömülü kalıcı dişlerde sürme yönünde sınırlı hareket gözlemlendi.

Sonuç

Pediatrik hastalarda dentigeröz kistlerin tedavisinde süt dişi ekstraksiyonu aracılığıyla uygulanan dekompresyon yöntemi; ek cerrahi girişim gerektirmemesi, komşu kalıcı diş tomurcuklarını ve anatomik yapıları koruması ile morbiditeyi minimuma indirmesi bakımından etkili ve uygulanabilir bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu, çocuk hastalarda erken tanı ve konservatif yaklaşımın önemi açısından mevcut literatürü destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, Dekompresyon, Pediatrik hasta, Süt dişi ekstraksiyonu, Konservatif tedavi

PP19

CONSERVATIVE TREATMENT OF DENTIGEROUS CYST IN A PEDIATRIC PATIENT BY DECOMPRESSION METHOD: A CASE REPORT

Enes Yol

Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, PhD
Student

Introduction / Aim

Dentigerous cyst (DC) is an odontogenic cyst that develops by encapsulating the crown of an unerupted or impacted tooth from the cemento-enamel junction. As the second most prevalent type among all odontogenic cysts (17.9%), DC may impede eruption of developing permanent teeth in children and lead to significant alveolar bone loss. Given the high regenerative capacity of bone in pediatric patients, conservative approaches are preferred over extensive surgical enucleation. This case report aims to demonstrate the successful management of a large dentigerous cyst in the anterior mandible through decompression achieved via primary tooth extraction.

Case Report

A nine-year-old female patient presented with mobility of primary teeth and mild pain in the anterior mandibular region. Clinical and cone beam computed tomography (CBCT) examination revealed cortical expansion in the anterior mandible. Radiographic evaluation demonstrated a well-defined, unilocular radiolucent lesion, with associated impacted permanent teeth displaced due to the lesion. Findings were consistent with a diagnosis of dentigerous cyst. Considering the patient's age and high regenerative bone potential, a conservative approach was planned. Under local anesthesia, primary teeth overlying the cystic region were extracted, establishing a natural decompression between the cyst cavity and oral cavity. Follow-up over two and a half months demonstrated lesion reduction, bone remodeling in surrounding osseous tissue, and limited movement of impacted permanent teeth toward their eruption paths.

Conclusion

Decompression through primary tooth extraction represents an effective and feasible treatment for dentigerous cysts in pediatric patients, as it eliminates additional surgical intervention, preserves adjacent permanent tooth germ and anatomical structures, and minimizes morbidity. This case supports the existing literature on the significance of early diagnosis and conservative management in pediatric odontogenic cystic lesions.

Keywords: Dentigerous cyst, Decompression, Pediatric patient, Primary tooth extraction, Conservative treatment

PS20

ALL-ON-SIX PROTOKOLÜ İLE ALT VE ÜST ÇENEDE İMPLANT DESTEKLİ SABİT PROTEZ REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

İlkin HÜSEYNOV¹, Reza HOSSEINALIZADEH²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, İstanbul

²İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul

Giriş / Amaç

İleri düzey diş kaybı ve tam dişsizlik olgularında fonksiyon, fonasyon ve estetiğin yeniden sağlanması amacıyla implant destekli sabit protetik rehabilitasyonlar günümüzde öngörülebilen ve uzun dönem başarıları kanıtlanmış tedavi seçenekleri arasında yer almaktadır. All-on-Six protokolü, sağladığı primer stabilite ve uygun biyomekanik yük dağılımı sayesinde tam ark rehabilitasyonlarında güvenilir bir yaklaşım olarak kabul edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı All-on-Six protokolü ile başarılı şekilde rehabilite edilen bir vakayı literatür eşliğinde ortaya koymaktır.

Olgu Sunumu

Kontrol altında diyabet öyküsü bulunan 70 yaşındaki erkek hasta estetik ve fonksiyonel yetersizlik şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik incelemelerde ileri derecede alveoler kemik rezorpsiyonu ve yaygın diş mobilitesi tespit edildi. Prognozu kötü olan dişlerin çekimine karar verildi. Tüm diş çekimlerinin ardından iki aylık erken iyileşme dönemini takiben alt ve üst çeneye All-on-Six protokolüne uygun olarak implantlar (Implance, Türkiye) yerleştirildi. İmplant yerleştirilmesi esnasında yeterli tork değerleri elde edilerek primer stabilite sağlandı ve implantlara iyileşme başlıkları yerleştirildi. Osteointegrasyon sürecinin tamamlanmasının ardından ikinci cerrahi girişime ihtiyaç duyulmaksızın protetik aşamaya geçildi. İyileşme başlıklarının çıkarılmasını takiben implantlara uygun açılarda multi-unit abutmentler yerleştirildi ve 25 Ncm tork ile sabitlendi. Açık kaşık ölçü tekniği kullanılarak ölçü alındı, ölçü kopingleri splintlenerek rijit bağlantı sağlandı. Dikey boyut ve santral ilişki kayıtları elde edilerek artikülatöre transfer edildi. Prova aşamalarında pasif uyum, estetik, fonetik ve oklüzal ilişkiler değerlendirildi. Nihai restorasyon FP2 tipinde implant destekli sabit tam ark protez olarak tamamlandı.

Sonuç

All-on-Six protokolü uygun cerrahi planlama ve protetik prensiplerle kombine edildiğinde ileri diş kaybı bulunan hastalarda yüksek biyomekanik stabilite ve uzun dönem klinik başarı sağlayan güvenilir bir tedavi yaklaşımıdır.

Anahtar Kelimeler: All-on-Six, Multi-unit Abutment, Pasif Uyum, Tam Ark Rehabilitasyon.

Referanslar:

- 1.la monaca g, pranno n, annibali s, et al. immediate full-arch rehabilitation on 4 or 6 implants: up to 10-year outcomes. clin implant dent relat res. 2022;24(6):831–844.
 - 2.tripathi g, thadlani j, tanwani t, et al. full mouth rehabilitation with all-on-six implants: case report. j pharm bioallied sci. 2024;16(suppl 4):s4130–s4132.
- All-on-Six, Multi-unit Abutment, Pasif Uyum, Tam Ark Rehabilitasyon

PS21

**MAKSİLLER ANTERIOR BÖLGEDE BİLATERAL LATERAL DİŞ
EKSİKLİĞİNDE İMPLANT YERLEŞTİRİLMESİ VE AYNI SEANS GEÇİCİ
RESTORASYON UYGULANMASI**

Kerem TEKDEMİR

İstanbul Aydın Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç:

Bu vaka sunumunun amacı, maksiller anterior bölgede çift taraflı lateral diş eksikliği bulunan bir hastada, implant yerleştirilmesini takiben aynı seansta geçici restorasyon ile yükleme yapılmasının klinik ve estetik sonuçlarının değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem:

Maksiller lateral diş eksikliği (12 ve 22 numaralar) bulunan hastada, klinik ve radyolojik değerlendirme sonrası implant tedavisi planlandı. Atravmatik cerrahi teknik ile her iki bölgeye 3.7 mm çapında ve 12 mm uzunluğunda dental implantlar yerleştirilmiştir. İmplant yerleştirilmesinde protetik olarak yönlendirilmiş cerrahi yaklaşım benimsenmiş olup, mesio-distal pozisyonlandırma, implant angulasyonu ve üç boyutlu yerleşim optimize edilmiştir. Yeterli primer stabilite elde edilmesini takiben implantlar üzerine uygun açılanmada peek abutmentler yerleştirilmiş ve aynı seansta geçici restorasyonlar uygulanarak immediate yükleme gerçekleştirilmiştir. Oklüzal kontaklar minimize edilerek non-fonksiyonel yükleme protokolü tercih edilmiştir. Uygulanan geçiciler kontak dişlere flowable kompozit rezinle splintlenmiştir. Oluşan splint köprülerinden destek alınıp 5-0 propilen sütür materyali kullanarak askı sütür tekniği uygulanmış ve böylece papil oluşumunu sağlanmıştır. Yumuşak doku konturu, papil oluşumu ve estetik parametreler takip sürecinde değerlendirilmiştir.

Bulgular:

Cerrahi ve protetik aşamalarda herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. İmplant stabilitesi korunmuş olup erken dönemde başarılı osseointegrasyon bulguları izlenmiştir. Takip süresince yumuşak doku konturu ve interdental papil oluşumu tatmin edici düzeyde bulunmuş, estetik sonuçlar başarılı olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç:

Anterior bölgede bilateral implant uygulamalarında, protetik olarak yönlendirilmiş doğru üç boyutlu implant pozisyonlandırması ve yeterli primer stabilite sağlanması durumunda, aynı seansta yapılan geçici restorasyon uygulamaları estetik ve fonksiyonel açıdan öngörülebilir ve başarılı sonuçlar sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Anterior Bölge, Dental İmplant, Peek abutment, Üç boyutlu implant yerleşimi

PS22

SEMENTO-OSSEÖZ DİSPLAZİLERDE RADYOLOJİK SPEKTRUM: OLGU SERİSİ

Selma YALTKAYA, Şebnem ERÇALIK YALÇINKAYA

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş / Amaç

Çene kemiklerinde en sık görülen benign fibro-osseöz lezyonlardan biri olan semento-osseöz displaziler lokalizasyonlarına ve yaygınlıklarına göre sınıflandırılmaktadır. Periapikal semento-osseöz displaziler mandibula anteriorda vital dişlerin kökleri ile bitişik komşulukta izlenirken fokal semento-osseöz displaziler genellikle posterior mandibuladaki dişsiz bölgelerde izlenmektedir. Florid semento-osseöz displaziler ise çene kemiklerinde birden fazla kadranda gözlemlenmektedir. Radyolojik olarak üç evrede izlenen semento-osseöz displaziler ilk aşamada tamamen radyolüsentken, ilerleyen süreçte lezyon içerisinde radyopak odakların görülmesiyle mikst bir hale gelmektedir. Üçüncü ve son evrede ise radyolüsent sınırlı birlikte lezyonun içeriği tamamen radyopak olarak izlenmektedir. Bu olgu serisinin amacı, semento-osseöz displazi alt tiplerinin radyolojik özelliklerini değerlendirmek ve bu bulguların ayırıcı tanıdaki rolünü ortaya koymaktır.

Olgu Sunumu

Bu olgu serisinde panoramik görüntüleme ve konik ışıklı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile değerlendirilen üç farklı semento-osseöz displazi olgusu sunulmuştur. İlk olguda sistemik rahatsızlığı bulunmayan 48 yaşındaki kadın hastanın panoramik ve KIBT görüntülerinde mandibula anteriorda vital dişlerin kök apikalleri ile ilişkili bölgede periapikal semento-osseöz displazi lezyonları izlenmiştir. Fokal semento-osseöz displazi olgusu olan ikinci olguda, radyolojik olarak takip edilen 46 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hastanın 36 numaralı dişsiz bölgesinde radyolüsent sınır ile çevrili radyopak odak izlenmiştir. Radyolojik takip görüntülerinde, başlangıçta mikst karakterde olan lezyonun zamanla daha belirgin radyopak özellik kazandığı gözlemlenmiştir. Üçüncü olguda sistemik rahatsızlığı bulunmayan 51 yaşındaki kadın hastanın panoramik ve KIBT görüntülerinde, bilateral mandibula posterior bölgelerde radyolüsent sınırlı radyopak lezyonlar ve mandibula anteriorda 42 ve 43 numaralı dişlerin kökleri ile ilişkili bölgelerde radyolüsent sınır ile çevrili mikst içerikte lezyonlar izlenmiştir. Bu bulgular florid semento-osseöz displazi ile uyumlu bulunmuştur.

Sonuç

Semento-osseöz displaziler, özellikle erken evrelerde hatalı tanı ve gereksiz tedavilerle sonuçlanabilen lezyonlar olup, doğru tanı konulabilmesi için lezyonun lokalizasyonu, yaygınlığı, radyolojik özellikleri ve diş vitalitesinin birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu olgu serisi, semento-osseöz displazilerin radyolojik spektrumunun anlaşılmasının ayırıcı tanı sürecinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Semento-osseöz displazi, periapikal semento-osseöz displazi, fokal semento-osseöz displazi, florid semento-osseöz displazi

PP22

RADIOLOGICAL SPECTRUM IN CEMENTO-OSSEOUS DYSPLASIAS: A CASE SERIES

Selma YALTKAYA, Şebnem ERÇALIK YALÇINKAYA

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology,
İstanbul/Türkiye

Introduction/Aim

Cemento-osseous dysplasias are one of the most common benign fibro-osseous lesions of the jawbones, categorized according to their localization and extent. Periapical cemento-osseous dysplasias localize adjacent to the roots of vital teeth in the anterior mandible, whereas focal cemento-osseous dysplasias generally localize in edentulous areas in the posterior mandible. Florid cemento-osseous lesions are observed in multiple quadrants of the jawbones. Radiologically, these lesions present in three stages: initially radiolucent, then mixed, and finally predominantly radiopaque with a radiolucent halo. The aim of this case series is to evaluate the radiological features of cemento-osseous dysplasia subtypes and their role in differential diagnosis.

Case Presentation

In this case series, three cases of cemento-osseous dysplasia evaluated by panoramic imaging and cone beam computed tomography (CBCT) are presented. In the first case, lesions consistent with periapical cemento-osseous dysplasia were observed in the anterior mandible in association with the apices of vital teeth in a 48-year-old female patient with no systemic disease. The second case involved a 46-year-old female patient with no systemic disease who was followed radiologically. An area of radiopacity surrounded by a radiolucent halo was observed in the edentulous region corresponding to tooth 36, consistent with focal cemento-osseous dysplasia, and demonstrated increased radiopacity over time. In the third case, radiopaque lesions with radiolucent borders were observed in the bilateral posterior mandible, along with mixed-density lesions in the anterior mandible associated with the roots of teeth 42 and 43 in a 51-year-old female patient with no systemic disease. The findings were consistent with florid cemento-osseous dysplasia.

Conclusion

Cemento-osseous dysplasias may lead to misdiagnosis and unnecessary treatment, especially in the early stages. Accurate diagnosis requires a combined evaluation of lesion location, extent, radiological features, and tooth vitality. Understanding their radiological spectrum is essential for differential diagnosis.

Keywords: Cemento-osseous dysplasia, periapical cemento-osseous dysplasia, focal cemento-osseous dysplasia, florid cemento-osseous dysplasia

İLETİŞİM

ORGANİZASYON SEKRETARYASI

NL M.I.C.E.

Mimar Sinan Mah. 1487 Sok. No:5 D:1 Konak İzmir

Tel: +90 232 259 65 00

Fax: +90 232 259 65 33

www.nlmice.com

Proje Koordinatörü

Ezgi Şentürk

ezgisenturk@nlmice.com

